

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI GÖÇ KONFERANSI-II

10-11 Ekim 2017

Ayrıntılı bilgi için: kekam.yeditepe.edu.tr
kekam@yeditepe.edu.tr

Küresel Eğitim ve Kültür Araştırmaları
Uygulama ve Araştırma Merkezi

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI GÖÇ II. ULUSLARARASI KONFERANS

Yeditepe Üniversitesi Yayinevi: 10

21. Yüzyılda Uluslararası Göç - II. Uluslararası Konferans

@Yeditepe Üniversitesi Yayinevi, 2018

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince Yeditepe Üniversitesi Yayinevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının izni alınmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

ISBN: 978-975-307-075-1

İstanbul, 2018

Yeditepe Üniversitesi Yayinevi

Yeditepe Üniversitesi

İnönü Mah. Kayışdağı Cad. 26 Ağustos Yerleşimi 34755
Ataşehir İstanbul

press@yeditepe.edu.tr

0216 578 00 00 / 3716

Yayıncı sertifika no: 30333

Sorumlu Editör: Didem Bayındır Yenici

Editör: Özge Özgür Sarıoğlu

Sayfa Tasarımı: Savaş Yıldırım

21. YÜZYILDA ULUSLARARASI GÖÇ - II. ULUSLARARASI KONFERANS

10-11 Ekim 2017

Yeditepe Üniversitesi Küresel Eğitim ve Kültür Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi tarafından bu yıl ikincisi düzenlenecek olan “21. Yüzyılda Uluslararası Göç” konferansı 10-11 Ekim 2017 tarihlerinde Yeditepe Üniversitesi’nde gerçekleştirilecektir. Farklı disiplinlerde çalışan akademisyenler ile kamu ve sivil toplum örgütlerinde çalışan uzmanları bir araya getirerek, araştırma, fikir ve deneyim paylaşımını sağlamayı hedefleyen konferansımızda, göç olgusu siyasi, ekonomik, toplumsal, hukuki ve kültürel boyutlarıyla incelenecektir.

Konferans konularının ana başlıkları aşağıdakilerle sınırlı olmamak üzere şu şekildedir: Uluslararası göç hareketleri, mülteci sorunu, uluslararası göç ve güvenlik, düzensiz göç, göçmen kaçakçılığı, göç politikaları, emek göçü, zorunlu göç, beyin göçü, göç ve kültür, kimlik çalışmaları, entegrasyon ve asimilasyon, göç ve kadın, diaspora ve azınlık çalışmaları, göç ve kalkınma vb.

**Yeditepe University, Research Center of Global Education and Culture
(KEKAM)**

International Migration in the XXIst Century-II International Conference

10-11 October 2017

The second conference organized by the Research Center of Global Education and Culture of Yeditepe University will be conducted on the theme “International Migration in the XXIst century” with the participation of academicians and international migration specialists. The conference will take place on the 10-11 October 2017, in the Yeditepe University in Istanbul.

The topics of the conferences will be: international migration, the refugee problem, international migration and the security problem, illegal migration, smuggling of migrants, migration policies (at state and institutional level), brain drain, forced migration, labor migration, migration and culture, the integration of migrants, woman and child migrants, diasporas and minorities, migration and development, etc. These topics are provided as an indication; any work falling under the theme “International Migration in the XXIst century” will be welcome.

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Méropi Anastassiadou – INALCO (Fransa)

Prof. Dr. Nuray Ekşi – Yeditepe Üniversitesi

Prof. Dr. Virginie Guiraudon – CNRS, Sciences Po Centre d'Etudes Européenne (Fransa)

Prof. Dr. Nilüfer Narlı – Bahçeşehir Üniversitesi

Prof. Dr. Catherine Withol de Wenden – Institut d'Etudes Politiques de Paris (Fransa)

Prof. Dr. Ayhan Kaya – Bilgi Üniversitesi

Prof. Dr. İbrahim Sirkeci – Regent's University(İngiltere)

Doç. Dr. Didem Danış – Galatasaray Üniversitesi

Doç. Dr. Murat Erdoğan – Hacettepe Üniversitesi

Doç. Dr. Murat Yüceşahin – Ankara Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Gökçe Bayındır Goularas – Yeditepe Üniversitesi

Yrd. Doç. Dr. Işıl Zeynep Turkan İpek – Yeditepe Üniversitesi

Dr. Léa Lemaire – Université Lille 2/Ceraps (Fransa)

DÜZENLEME KURULU

Yrd. Doç. Dr. Gökçe Bayındır Goularas

Yrd. Doç. Dr. Işıl Zeynep Turkan İpek

Ayşe Betül Nuhoglu, Burslu Doktora Öğrencisi

Şebnem Ece Egeli İlgün, Burslu Yüksek Lisans Öğrencisi

BİLDİRİ ÖZETLERİ

DAVETLİ KONUŞMACILAR

(Alfabetik Sıraya Göre)

Avrupa Birliği'nde Popülizm ve Göç Tartışmaları: Sosyo-Ekonomik- Politik Dışlanmışlık Düzleminde Kültüralist Paradigmanın Derinleştirdiği “Biz” ve “Öteki” Ayrımı

Prof. Dr. Ayhan Kaya - İstanbul Bilgi Üniversitesi

Bu sunumun amacı, son yıllarda AB ülkelerinde giderek yükselen aşırı sağ popülist siyasal ve toplumsal hareketlerin odağında bulunan göç, göçmen, mülteci ve Müslüman karşıtlığı söyleminin bu tür siyasal hareketlere destek veren kişilerce nasıl ve neden kullanıldığını anlamaya çalışmak olacaktır. Halen yürütülmekte olan ve “CoHERE: Eleştirel Miraslar” adıyla anılan bir Ufuk 2020 Araştırması bünyesinde Mart- Mayıs 2017 döneminde Almanya, Fransa, Hollanda, İtalya ve Yunanistan’da gerçekleştirdiğimiz yüz kadar derinlemesine mülakatların bulgularına dayanarak yapılacak olan bu sunumda, yaşanmakta olan küreselleşme süreçlerinin sanayisizleşme, işsizlik, görece yoksullaşma ve siyasal dışlanma gibi olumsuz sosyo-ekonomik, politik ve psikolojik etkilerini yaşayan orta-alt sınıf ve işçi sınıfı kökenli insanların geliştirdikleri sistem karşıtı pozisyonun, özellikle popülist siyasetçilerin kullandıkları göç, mülteci ve İslam korkusunu da içeren “popülist siyasal tarz” ile harmanlandığında ulaştığı boyutlar sergilenecektir (Proje hakkında bilgi ve yayınlanan makaleler için bkz., <https://research.ncl.ac.uk/cohere/coherecriticalarchive/>). Araştırmadan elde edilen bulguların ışığında mevcut aşırı sağ popülist siyasetin AB ülkelerinde yerli topluluklar ile göçmen-Müslüman kökenli topluluklar arasında Kartezyen ve Manichean karşıtlığı beslemek suretiyle radikal eğilimlerin gün yüzüne çıkmasına olanak tanıdığı anlatılacaktır.

Türkiye’de Göç Çalışmalarının Seyri ve Sınırları

Doç. Dr. Didem Danış – Galatasaray Üniversitesi

Türkiye’de göç çalışmaları, sosyal bilimler alanında hızla gelişen bir alt disiplin olma yolunda ilerliyor. Sadece 2016-2017’de, göç konusunda 130’dan fazla yüksek lisans ve doktora tezi yazıldı. Bunda kuşkusuz Türkiye’de toplumsal

yapının temel taşlarından olan iç göç geçmişi kadar, son dönemde Suriyeli mültecilerin gelişiyile göç konusunun toplumun gündemine girmesi etkili. Bu bildiride, Türkiye’de göç konusuna gösterilen ilginin, sosyal bilimler ve üniversiter üretimdeki karşılığını inceleyeceğim. 19. yüzyılın sonundan bugüne Türkiye’de yaşanan göç olgusuna paralel olarak göç politikaları ve göç araştırmaları arasındaki ilişki ve etkileşimi genel hatlarıyla değerlendirdikten sonra, Suriyelilerin Türkiye’ye kitlesel olarak sığınmasını takiben akademik bilgi üretimi alanında gözlemlenen değişiklikleri ele alacağım. Göç konusu, doğası gereği disiplinlerarası çalışılması gereken bir alan olmasına rağmen, bir bilimsel alt-disiplin olarak oldukça bölünmüş ve ayrılmış bir tablo sergiliyor. Bunda kuşkusuz, Türkiye’de göç çalışmaları akademik topluluğunun henüz oluşum aşamasında olması da etkili. Bu çalışmada, göç alanındaki araştırmacıları, ilgili kamu kurumları, araştırma merkezleri, yüksek lisans ve doktora programları ve epistemik gruplarla ilişkisi dâhilinde ele alırken bilgi üretimi ve bilgi paylaşımına dair sınırlılıkları da tartışılacaktır.

The Integration Question: Turks Abroad, Others at Home

Prof. Dr. İbrahim Sirkeci – Regent Üniversitesi (İngiltere)

Integration of immigrants and minorities has been an ever popular issue in public agenda recently both in Turkey and Europe. The main trigger for such popularity is the economic and political crises often paving way for increases in anti-immigration sentiments. Turkey as a country of origin produced millions of migrants forming sizeable diasporas in most of Western Europe and beyond. With the recent population change driven by the arrival of over three million Syrians and others have made Turkey one of the key destination countries and the largest refugee host country. As a result integration of migrants in Turkey is a current and crucial challenge. In this talk, I draw upon analysis of the UK statistics and a survey carried out in Turkey and the UK in order to highlight some issues and questions on immigrant integration.

Feminist Bir Eleştiri: Orta Doğu’da Ekonomik Yeniden Yapılanma, Sermaye Yoğun Üretim ve Toplumsal Cinsiyet Temelli İş gücü Göçleri

Doç. Dr. Mustafa Murat Yüceşahin, Ankara Üniversitesi

Alanda yapılan araştırmaların gösterdiği gibi, göç bağlamında toplumsal cinsiyet

rolleri ekonomik kalkınmanın doğrudan etkisi altındadır. Orta Doğu'da 1950'lerden sonra petrol temelli ekonomik yükselimin zirveye ulaşarak ciddi iş gücü açığıyla karşı karşıya kalan zengin Körfez ülkelerine ve onların hali hazırdaki toplumsal cinsiyetlenmiş ekonomilerine petrole dayalı olmayan ekonomilerden yönelen işgücü göçlerini tetiklemesi bu durumu doğrulayan örneklerden birini oluşturmaktadır. Önemli derecede toplumsal cinsiyetlenmiş ekonomilere sahip bu alıcı ülkelere yönelen yoğun iş gücü akımları nedeniyle, bölgede, kadın işgücüne olan arz ve talep dikkat çekici bir biçimde sınırlı kalmıştır. Bu durum açık bir sonuç ortaya çıkarmıştır: Bu, erkek göçmenlerin aşırı yığılmasıyla Körfez ülkelerindeki toplumsal cinsiyetlenmiş yapıya eklenen ve feminist perspektifle toplumsal cinsiyet temelli işgücü göçlerini incelemeye değen toplam nüfus cinsiyet oranlarındaki çarpıcı bir dengesizliğin ortaya çıkışıdır. Bu yazıda, 1950'lerden 2015'e kadar, Körfez ülkelerinde nüfusların yaş ve cinsiyete göre dağılımına özgü BM verileri kullanılarak, bölgeye özel bu örneği, bölgedeki ekonomik kalkınma, kadınların işgücüne arz ve talebini sınırlandıran sermaye yoğun üretimi incelenmeye çalışılacaktır. Ardından, toplumsal cinsiyetlenmiş yapı ile çeşitli faktörler ışığında, kadınların ve erkeklerin farklı düzeylerde Körfez ülkelerine gerçekleşen göçlerini engellediği ya da özendirdiği araştırılacaktır. Bulgular, uluslararası göç akımlarının ve ulusötesi mekânların üretiminin toplumsal cinsiyetlenmiş olduğu hipotezini ve bu tür akımların bölgedeki uzun vadeli nüfusların yaş ve cinsiyete göre asimetrik dağılımlarını ve genel olarak bölgedeki toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden sorumlu olduğunu desteklemektedir.

Suriyeli Mülteci Kadınların Sosyal Cinsiyet Temelli Sorunlarının Türk Basınında Temsili

Prof. Dr. Nilüfer Narlı (Bahçeşehir Üniversitesi), Doç. Dr. Mine Özaşçılar (Bahçeşehir Üniversitesi), Yrd. Doç. Dr. Işıl Zeynep Turkan İpek (Yeditepe Üniversitesi)

Mültecilerin basında nasıl temsil edildiğinin araştırılması, onların karşılaştıkları sorunları yansıttığı gibi, içinde yaşadıkları toplumun onları ve sorunlarını nasıl algıladığını sergilemesi açısından değerlidir. Bu tür çalışmalar mültecilerin kaynaştırılması konusunda yeni fikirler ve politikalar üretilmesine katkıda bulunabilir.

Suriyeli mültecilerinin yerel ve ulusal medyada temsil biçimlerini sosyal cinsiyet

merkezli inceleyen bu çalışma; Suriyelilerin Türkiye'ye girişlerinin ivme kazandığı 2013 yılının ilk aylarından itibaren bu artışın hızla ve kısa sürede yükseldiği 2014-2015 yıllarındaki tüm gazetelere odaklanmıştır. Belirlenen anahtar kelimeler ile yapılan arama sonucunda elde edilen 856 adet haber içerik ve çerçeve analizi ile irdelenmiştir. Medya içerikleri ve söylem konusunda, belli ölçümler oluşturmak amacıyla niceliksel ölçmeye başvurulmuş ve Suriyeli mülteci kadınların hangi tür sorunlarının basında temsil edildiği ve bu sorunların incelenen tüm haberlere dağılımı, ulusal ve yerel medya karşılaştırması yapılarak tespit edilmiştir. İlgili basın verisinin analizi sonucunda Suriyeli mülteci kadın ve kız çocuklarının karşılaştıkları sosyal cinsiyet temelli şiddet ve istismar konuları (Örneğin failinin Türk ve Suriyeli erkekler olduğu fiziksel ve cinsel şiddet, töre cinayetleri, erken ve zoraki evlilik, fuhuşa zorlanma), Suriyeli kuma-Türk eş rekabeti ve çatışması, Suriyeli kadınların sahte evlilik ile Türk erkeğini dolandırması, Suriyeli kadınlarının yüksek doğurganlık oranları gibi konuların geniş bir biçimde basında belirtildiği ve işaretlendiği ve bu konuların yerel basında, ulusal basına kıyasla daha yüksek oranda yer aldığı görülmüştür. Suriyeli mülteci kadının sorunlarına basının nasıl yaklaştığı incelendiğinde, insani/insancıl ve çözüm arayan çerçevenin mağdur göstermesine rağmen merhameti vurgulayan tonun baskın olmasına rağmen, Suriyeli kadını mağdur, çaresiz, tehdit ve suç unsuru olarak çerçeveleme oranının azımsanmayacak ölçüde güçlü olduğu görülür.

Suçluların İltica Sistemi Dışında Bırakılması

Prof. Dr. Nuray Ekşi, Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı Başkanı

İltica hukukunda asıl olan haksız yere zulme uğrama riskiyle ülkesinden kaçanlara koruma sağlanmasıdır. Zulüm yaptığı veya bazı suçları işlediği için zulme maruz kalacaklara koruma sağlanması iltica sisteminin ruhuna aykırıdır. Bu nedenle gerek Türkiye'nin 1961 yılında onayladığı Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair 1951 Cenevre Konvansiyonu'nun 1F maddesinde gerekse 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nun 64. maddesi ile Geçici Koruma Yönetmeliği'nin 8. maddesinde belirli nitelikteki suçları işleyenler, iltica sistemi dışında bırakılmıştır. Başta terör suçları olmak üzere bazı suçları işleyenlerin iltica sistemi dışında tutulması özellikle II. Dünya Savaşı sonrası milletlerarası antlaşmalarda ve yasal düzenlemelerde yer almaya başlamıştır. II.

Dünya Savaşı sonrasında savaş suçlularına koruma sağlanmaması ve toplum açısından risk teşkil eden kişilerin topraklarına sokulmaması hususunda devletler fikir birliğine varmıştır. II. Dünya Savaşı sonrası ağırlık kazanan bu eğilim 1951 Cenevre Konvansiyonu ile “korumayı hak etmeyen” veya “koruma sağlamaya değmeyen” kişilerin mülteci statüsü haricinde bırakılması şeklinde kendini göstermiştir. Günümüzde iltica sistemi haricinde tutma özellikle terör olaylarının artmasına bağlı olarak sıkça gündeme gelen bir konudur. Terör eylemleri yapanlar, iltica sistemine dahil olup cezalandırılmaktan kurtulmaya çalışmaktadırlar. 1951 Cenevre Konvansiyonu’nda ve yasal düzenlemelerimizde suç işleyenlerin iltica sistemi dışında bırakılmasına ilişkin ayrıntılı hükümler olmakla beraber bu hükümlerin yorumlanması ve uygulanması bazı sorunları da beraberinde getirmektedir. Suç işleyenlerin iltica sistemi dışında tutulması konusu Türkiye açısından kritik öneme sahip bir konudur. Bu öneminden dolayı Türk literatüründe henüz incelenmemiş olan bu konu tebliğimizde mahkeme kararları ışığında ayrıntılı olarak incelenmiş; iltica sisteminin dışında bırakmaya ilişkin hükümlerin yorumlanması ve uygulanmasından ortaya çıkan sorunlara çözüm getirilmeye çalışılmıştır.

Prof. Dr. Tülay Baran, Yeditepe Üniversitesi

Ruslardan Afganlı Göçmenlere Türkiye’ye Göçenlerin Tarihine Kısa Bir Bakış

Türkiye’nin uzun göç tarihi içinde yakın dönem Osmanlı ve Cumhuriyet yılları sığınanların fazlalığı ve buna karşı alınan önlemler, çıkarılan kanunlar, oluşturulan kurumlar, toplumsal etki nedeni ile dikkat çekicidir. Önce Rusya’daki iç savaşın sonunda Beyaz Ordu komutanlarından General Wrangel’in yenilmesi ile 1920 yılında tahminen 2 veya 3 milyon mülteci Rusya’dan uzaklaşmak durumunda kalmıştır. 100’ün üzerinde gemiden oluşan konvoy ile General Wrangel dâhil olmak üzere Sivastopol’dan İstanbul’a doğru hareket eden Rus mülteciler bir kısmının ayrıldığı 1922 yılına kadar İstanbul’un sosyal yaşamına derinden etki etmiştir. 1923 sonrasında, Lozan Anlaşmasına bağlı olarak hayata geçirilen mübadele iş gücüne olan ihtiyaç kadar, mübadele yolu ile gidenlerden kalan malların bakımsızlıktan ziyan olması yolundaki endişe nedeni ile de önem arz etmiştir. Mübadil, Gayr-ı Mübadil, Harikzede, Fuzuli Şagil, Mülteci gibi kavramlar ve bu kavramların içerisine girmiş olan insanların iskân sorunları yıllarca devam etmiştir. Cumhuriyetle birlikte 368 kanun numarası ile Mübadele İmar ve İskân Kanunu çıkarılmış ve bakanlık kurulmuştur. Mübadele

konusunun 1930'lerde önemli ölçüde çözüme kavuşturulmasından sonra Türkiye 1933 yılında çok sayıda yahudi bilim adamını topraklarına kabul etmiştir. Nazilerin iş başına gelmesinden sonra 1933 yılında Profesör Schwartz'ın girişimi ile Zürih'te kurulan "Yurt Dışındaki Alman Bilim Adamları Yardımlaşma Derneği" vasıtasıyla Türkiye'ye gelen Alman bilim adamları üniversite reformunun gerçekleştirilmesinde etkin rol oynamıştır. 1934 yılında İskân Kanunu çıkarılmış, ardından İkinci Dünya Savaşı yıllarında Bulgaristan ve Romanya Yahudilerinin Türkiye'den Filistin'e geçmelerine izin verildiği gibi Yunanistan ve Rodos Yahudilerinin de Türkiye'ye sığınmasına olanak tanınmıştır. Göç işleri 1958 yılında İmar ve İskân Bakanlığı'nın yeniden kurulması ile bu bakanlığa, 1964 yılında Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığına, 1983 yılında ise Tarım Orman ve Köy İşleri Bakanlığına bağlı olarak yürütülmüştür. 17 Mart 1982 tarihinde Afganistan'dan Türk soylu göçmenlerin Türkiye'ye kabul edilmesi konusunda 2641 sayılı kanun çıkarılmıştır.

KONUŞMACILAR

(Alfabetik Sıraya Göre)

Translating Difference: Marriage Migrants' Performances of Cultural Translation in Germany

Yrd. Doç. Dr. Anıl Al-Rebholz - Okan Üniversitesi

The study of marriage migration resembles a “micro social laboratory”, investigation of which is linked to the much broader issues like changing conditions of intimacy in global era, cultural and social negotiations of manhood and womanhood in migration context, the transformation and contestation of migrant masculinities, redefinition/reformation of heteronormativity under the conditions of migration, negotiation of and resistance against social inequalities and axes of difference like religion, gender, class and ethnic identity. The paper aims at the study of cultural, social, gendered and religious practices of the Non-EU marriage migrants in different spheres of life such as work, family, cultural and social life as the negotiation of the differences by migrants between the cultures of the host society and the cultures of the sending countries. Drawing on Homi Bhabha's concept of “cultural translation”, I examine migratory processes as the site of cultural translation between different world views, social practices and common sense. The paper is based on biographical narrative interviews conducted with the men of Kurdish, Turkish and Moroccan origin, who could migrate to Germany through a marriage with a female descendant/daughters (belonging to the 2nd and 3rd generation) of a migrant family living in Germany, and with their wives. The presentation draws on the conceptual tools of transnational migration, hegemonic masculinity, transnational family, cultural translation; and focuses especially on the biographical accounts of migratory experiences by men of Kurdish, Turkish and Moroccan origin.

Yeditepe niversitesi ğrencilerinin Suriyeli Sığınmacılara Bakış Açısı

Ayşen akıray – Yeditepe Üniversitesi

G, insanların ekonomik, toplumsal veya siyasal nedenlerle insanların bireysel ya da kitlesel olarak yer değiştirmesi olarak tanımlanmaktadır. Dünya'da Birleşmiş Milletler'in rakamlarına göre, 214 milyon insan yabancı bir ülkede, göçmen olarak yaşamaktadır. 2010 yılı sonlarında Tunus'da başlayan ve “Arap

Baharı” olarak adlandırılan protestolar, Suriye’de 2011 yılında iç savaşa dönüşmüştür. İç savaşın sonucunda Türkiye, Suriyeli göçmenlerin büyük çoğunluğunun sığındığı ülkelerden biri haline gelmiştir. Bu durumun, Türkiye üzerinde toplumsal, ekonomik, siyasi, güvenlik ve temel hizmetler gibi etkileri olmuştur. Bu araştırmada, göçmen, sığınmacı, mülteci gibi terimler açıklanacak ve aralarındaki farklara yer verilecektir. Ayrıca Türkiye’deki Suriyelilerin statüsü ve haklarına değinilecektir. En son olarak toplumun diğer kesimlerine göre nispeten daha eğitilmiş, toplumsal konular hakkında daha fazla bilgi sahibi ve gelecek kaygısı daha ön planda olan üniversite öğrencilerinin, Suriyeliler için düşünceleri değerlendirilecektir.

16. Yüzyıldan Günümüze Göçmen İşçi Anlaşmaları: Sözleşmeli İşçilik, Misafir İşçi Sistemleri ve Kefil Sisteminin Karşılaştırması

Ayşenur Yılmaz – TASAM

İnsanlık tarihi kadar eski bir olgu olan göçün ortaya çıkmasında, insanların yaşam şartlarını iyileştirme arzusu etkili olmuştur. Böylelikle, ulusal ve uluslararası emek göçü, tarih boyunca göç hareketleri açısından önemli bir yer teşkil etmiştir. Dünyada yeni keşfedilen yerler ve bu bölgelerde üretimin artmasına bağlı olarak ortaya çıkan emek talebi, 16. yüzyıl sonrasında uluslararası emek göçü tarihinin miladı olarak kabul edilmektedir.

Plantasyonlarda çalıştırılmak için Asya ve Afrika ülkelerinden gemilerle Amerika kıtasına taşınan köle işçiler, bugünkü anlamda emek göçünün temelini oluşturmaktadır. 1800’lerin başında, köle işçilik ve köle ticareti yerini çoğunlukla Asya ülkelerinden Batı Avrupa ülkelerine transfer edilen, beş yıllık çalışma sürelerini kapsayan “sözleşmeli işçiliğe” bırakırken, sözleşmeli işçilik, köle işçi ve özgür işçilik arasında bir aşama olarak kabul edilmektedir. 1945 sonrası Batı Avrupa ülkeleri ve çevre ülkeleri arasında yapılan anlaşmalarla “misafir işçi sistemlerinin” oluşturulması da uluslararası emek göçü ve göçmen işçilik açısından önem teşkil etmektedir. Bu süreçlerden bağımsız olmakla birlikte, petrole bağlı ekonomik zenginlik elde eden Körfez ülkelerin, var olan emek talebini karşılamak için ihtiyaç duyduğu göçmen işçileri kefil sistemiyle “geçici süreli sözleşmeli işçiler” olarak ülkelerine kabul etmektedirler. Çalışmada, söz konusu olan üç göçmen işçi anlaşması incelenerek, karşılaştırmalı analizi yapılacaktır. Farklı dönemlerde ve farklı bölgelerde ortaya çıkan bu üç sistemin incelenmesiyle, göçmen işçi anlaşmalarının ülkelerin ekonomik büyüme

sağladığı ve kapitalistleştiği dönemlerde ortaya çıkmasına bağlı olarak, göçmen işçilik ve kapitalizmin birbirinin sebep ve sonucu olduğu sonucuna varılacaktır.

İran’da Afgan Mülteciler

Arş. Gör. Başaran Ayar - Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi & Yrd. Doç. Dr. A. Zafer Sağıroğlu - University of Oxford, COMPAS (Centre on Migration, Policy and Society) (İngiltere)

İran üç milyondan fazla mülteciye ev sahipliği yapmaktadır. Bu sayının büyük kısmını Afgan mülteciler oluşturmaktadır. 1979 yılından beri süregelen iç karışıklıklardan kaçan Afgan mülteciler, komşu ülkeler olan, Pakistan ve İran’ı tercih etmiştir. Yeni kurulan İran İslam Cumhuriyeti, 1979 yılından 1992 yılına kadar sınırı geçen Afganlara “süresiz oturma izni” sağlayan muhacir statüsü vermiştir. Çalışma izni, ücretsiz eğitim ve sağlık hizmetleri ve çeşitli gıda yardımını kapsayan bu statü uzun yıllar boyunca sınırı geçen Afganların neredeyse hepsine verilmiştir. Fakat 1990’lı yılların başından itibaren, bu politika değişmeye başlamıştır. İran devleti, mültecilerin geri dönüşünün nihai çözüm olduğunu belirtmeye başlarken, yeni mülteci girişlerini giderek daha zor hale getirmiş ve mevcut mültecileri dönüğe yöneltecek politikalara yönelmiştir. Mültecilerin kayıt altına alınması amacı ile 2003 yılında oluşturulan Amayeş sistemi ile bürokratik engellerin ve başvurusu reddedilerek sınır dışı edilenlerin sayısı artmıştır. 2007 yılından itibaren ise İran’ın dış politikasına bağlı olarak ortaya çıkan siyasi ve ekonomik zorluklar mültecilere karşı olan politikaları da etkilemiş ve sertleştirmiştir. İran, 1951 Cenevre Sözleşmesi’ne taraf olmakla beraber, ülke sınırları içerisinde sayısı üç milyona yakın olan Afganlara resmi olarak sığınmacı statüsü vermek için isteksiz görünmektedir. Amayeş kartı sahiplerinin statülerindeki belirsizlik, seyahat etme sınırlılıkları, geri gönderme süreçleri, sınıra gelen sığınmacıların kabul edilmemesi gibi birçok hukuki sorun çözüm beklemektedir. Bu çalışma, mevcut literatür ve verileri betimleyici bir yöntemle değerlendirerek, tarihsel bir perspektiften İran’da, hala yaşamaya devam eden sığınmacıların sorunlarını analiz ederek ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Macaristan’ın, Sırbistan Sınırında İnşa Ettiği Tel Örgü Örneğinde Devletin Ülkesini Bireylere Zarar Verecek Şekilde Kullanmama Yükümlülüğü

**Yrd. Doç. Dr. Beyza Özturanlı - Bartın Üniversitesi & Dr. Nasih Sarp Ergüven
- Ankara Üniversitesi**

Devletlerin, başta güvenlik olmak üzere çeşitli nedenlerle, sınırlarında duvar ve benzeri yapılar inşa etmeleri, sıklıkla karşılaşılan bir uygulamadır. Günümüzde dünyanın çeşitli bölgelerindeki iç savaşlar, başarısız devletlerin varlığı, kuraklık ile iklim değişikliği gibi farklı nedenlerden ötürü meydana gelen kitlesel nüfus hareketlerini önlemek amacıyla gündeme gelen bu meselenin en son örneğini, Macaristan'ın, Sırbistan ve Hırvatistan sınırlarında 2015 yılında tamamladığı tel örgüler ile Sırbistan sınırında, ısı algılayıcılar, kameralar ve hatta elektrik verme özellikli tellerden oluşan ve 2017 yılında bitirilen ikinci sınır hattı oluşturmaktadır. 175 km uzunluğundaki sınırda, sığınma arayan kişilerin geçişleri için günde sadece on kişiye müsaade edilen iki geçiş noktası mevcut olup, sınırı yasadışı geçen kişiler bakımından Macaristan Mahkemeleri'ne sınır dışı etme yetkisi veren yasal düzenleme de kabul edilmiştir. Bu uygulama, temel olarak 1951 tarihli Mültecilerin Hukuki Statüsüne İlişkin Sözleşme'de düzenlenen, aynı zamanda Uluslararası Teamül Hukuku kuralı niteliğindeki geri göndermeme ilkesine aykırıdır. Adı geçen ilkenin, sadece mülteci statüsünü kazanan kişiler için değil, sığınma arayan herkes için geçerli bulunması ve zulüm tehlikesi ile karşı karşıya olan kişiler bakımından sınır dışı, iade, nakil ya da sınırdan çevirme gibi her türlü ülke dışına çıkarma fiilini kapsayacak şekilde yorumlanması, hem uluslararası hukuk hem de insancıl hukuktaki gelişmelerin bir gereğidir. Devletlerin sınır politikaları, egemenliklerinin bir sonucudur; ancak sınırların korunması çerçevesinde günümüzde alınan önlemler, devletin egemenliğinin, uluslararası hukuktan kaynaklanan yükümlülüklerini ihlal etmesiyle sonuçlanabilmektedir. Macaristan'ın, Sırbistan sınırına tel örme ve bu doğrultudaki faaliyetleri, devletin ülkesini başka devletlere zarar verecek şekilde kullanmama yükümlülüğünün, önümüzdeki zamanlarda, bireylere zarar verecek biçimde kullanmama yükümlülüğünü de içine alacak şekilde yorumlanma ihtimalini gündeme getirmektedir.

Türkiye'nin Göç Politikası ve Sorunları

Doç. Dr. Birol Ertan & Prof. Dr. Kıvılcım Akkoyunlu Ertan

Suriye'de yaşanan iç savaş ve kaos ortamı nedeniyle, çok sayıda Suriye vatandaşının Türkiye'ye göç etmek zorunda kalması ve geçici sığınmacı statüsüyle Türkiye'de yaşamaya başlaması ile sığınmacı-göçmen sorunuyla baş

başa kalan Türkiye; bu ciddi sorunun çözüme kavuşturulması konusunda politika üretmekte zorlanmıştır. Üç milyonu aşan Suriyeliler gerek barınma, gerekse de insani yaşam olanaklarından yararlanmak açısından beklenen standartlara kavuşturulamamış, uluslararası toplumun gerekli desteği vermemesi nedeniyle de göçmenlerden kaynaklı sorunların çözümünde, zamana yayılan önemli aksaklıklarla karşılaşmıştır. Göçmenlerin yaklaşık %90'ından çoğunun sığınmacı kampları dışında kontrolsüz ve denetimsiz biçimde sınır kentlerine ve büyük şehirlere dağılmasıyla birlikte ekonomik, siyasi, sosyal ve özellikle güvenlik sorunlarının doğduğu görülmektedir. İleriki günlerde göçmenlerden kaynaklı güvenlik sorunlarının artacağı, vatandaşlar ve göçmenler arasındaki gerginliklerin ve çatışmaların tırmanacağı, göçmenlerin yasa dışı sektörlere dağılarak mafyalaşma ve ekonomik sorunların yoğunlaşacağı öngörüsünde bulunmak yanlış olmayacaktır. Suriyeli göçmenlerden kaynaklı sorunların çözümü konusunda gerekli ve yeterli yönetsel, hukuksal ve ekonomik önlemleri içeren yeni bir göç politikasının uygulanmaması durumunda, gelecek günlerde Türkiye'yi büyük tehditlerin beklediği görülmektedir. Bu çalışma ile, yukarıda öngördüğümüz tehditlere karşı önlemler içeren ve sürdürülebilir bir göç politikasının temellerini oluşturan yeni göç politikasının ekonomik, siyasi, sosyal, hukuksal, yönetsel ve güvenlikle ilgili genel çerçevesi belirlenecek, mevcut göç politikasının eksiklikleri ve yanlışları saptanacak ve yeni göç politikasının başarılı biçimde uygulanması için öneriler sunulacaktır.

Türkiye'deki Suriyeli Göçmenlere Yönelik Tutumların Sebepleri ve Sonuçları

Doç. Dr. Cengiz Erişen – Yeditepe Üniversitesi

Bu çalışma, ülkemizde yasayan 2.7 milyon Suriyeli göçmen nüfusunun ortaya çıkardığı siyasal ve ekonomik unsurları irdelemektedir. Türkiye nüfusunu temsil eden bir örneklem üzerinden yapılan değerlendirmeler, Suriyeli göçmenlere yönelik tutumların sebepleri ve bu tutumların siyasal, sosyal ve ekonomik sonuçları üzerine önemli bulgular sunmaktadır. Bu çalışma, çeşitli alanlarda politika oluşturma sürecine de katkı sağlayacak önemli unsurları bir araya getirmektedir.

Eleştirel Güvenlik Çalışmaları Bağlamında Göç Sürecinin Analizi

Yrd. Doç. Dr. Deniz Eroğlu Utku – Trakya Üniversitesi

Güvenlik kavramını yalnızca devlet güvenliği olarak tartışan, statik ve tek boyutlu güvenlik çalışmalarının yetersizliği, Soğuk Savaş sonrası çeşitlenen tehdit ve referans objeleri ile birlikte görünür bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bu farkındalıkla, güvenlik çalışmaları çok boyutlu ve ulus devletlerin sınırları ötesinde bir bakış açısı sağlayacak şekilde gelişmiştir. Özellikle Eleştirel Güvenlik çatısı altındaki yaklaşımlar sayesinde, güvenlik çalışmalarında hem yöntemsel hem de ele alınan konular anlamında dikkate değer bir uyanış ve çeşitlenme yaşanmıştır. Devlet güvenliği vurgusu ile ihmal edilen göç ve göçmen konuları ise, hem alanda yaşanan bu dinamizmin etkisi ile, hem de giderek ülke politikalarının öncelikli konularından biri olması ile güvenlikle beraber ele alınan konular haline gelmiştir. Ancak yazındaki çalışmaların çoğunluğu devlet güvenliğini inceleme konusuna odaklanmakta, bu bağlamda göçmenlerin tanımlanan güvenliğe oluşturacağı tehdidi analiz etmektedir.

Bu çalışma, Soğuk Savaş sonrası güvenlik konusunu çok boyutlu irdeleyen ve ismini geleneksel güvenlik kavramlaştırılmalarına yönelttiği eleştirel bakış açısından alan Eleştirel Güvenlik Çalışmaları çerçevesinde, göç/göçmen konusunu inceleyecektir. Eleştirel Güvenlik bakış açısı, özellikle kendi ülkelerinde tam bir güvenliğe kavuşamayan, gitmek zorunda kaldıkları ülkelerde ise çoğunlukla hem tehdit unsur olarak işaret edilen, hem de siyasi, sosyal ve kültürel haklardan mahrum kalan göçmenlerin güvenliği konusunu yeniden ele almak için yol gösterici niteliktedir. Makale, birey güvenliğine odaklanarak, göçmenin ilk göçe karar vermesinden bir ülkeye yerleşmesi ve bu ülkede tam ve eksiksiz bir güvenliğe erişememe, diğer bir deyişle özgürleşememe durumuna vurgu yaparak, geleneksel devlet odaklı güvenlik çalışmalarının açıklamalarının yetersizliğini ortaya koymaktadır.

The Diagnosis of International Migrations and Their Economic Impact: A Different Perspective on North-South Benefits

Yrd. Doç. Dr. Deniz Kozanoğlu - Yeditepe Üniversitesi

The purpose of this paper is to provide a precise diagnosis on migrations in the globalization process and to analyze their impact, quite particularly on the countries of departure. The paper gives at first a perspective on the contemporary tendencies of the migratory movements and their determiners. The study indicates that it is middle income countries, and not the poorest ones, that have the highest rates of emigration by reason of lower costs of migration

and stronger incitements. The paper then examines the economic impact of the international migrations on both the countries of the North and South by underlining two paradoxes highlighted empirically. On one hand, the South benefits from international remittances and these payments contribute more to its development than the trade, FDI or short-term capital flows. On the other hand, contrary to the teachings of the international trade theory, the development of global trade tends to increase labour mobility by reducing its cost. So, the insertion of the South into the globalization passes largely by international migrations, in particular by the qualified ones. In regard to the North, it benefits from qualified immigrants' influx from the South and the human capital gains associated with brain drain. The paper concludes by a number of recommendations on economic policy to fight against the negative effects of the brain drain and to allow developing countries to benefit more from the skills of qualified migrants.

Eğitim Fakültesi'ndeki Öğretim Üyelerinin Barış Eğitimine İlişkin Görüşleri: Bir İhtiyaç Analizi Çalışması

Arş. Gör. Dilara Özel - Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Bu çalışmanın amacı öğretmen yetiştiren eğitim fakültelerindeki öğretim üyelerinin barış kavramına bakış açısını anlamak, buna bağlı olarak da barış eğitimine öğretmen eğitimleri süresince ihtiyaç duyup duymadıklarını tespit edebilmektir. 2015 yılında 65.3 milyon insan yaşadıkları yerlerden zorla ayrılmak zorunda kaldı (Figures at Glance, 2016). Ülkesinden zorla göç eden insanların yaklaşık 3.2 milyonu Türkiye'ye yerleşti (UNICEF, 2017). Bu sayılardan da anlaşılacağı gibi tüm dünya mülteci krizi ile karşı karşıyadır. Mültecilerin yeni ülkelerine yerleşmede yaşadıkları adaptasyon ve entegrasyon konularındaki sorunlar, çeşitli çalışmalar, projeler ve araştırmalarla anlamlandırılmaya ve çözülmeye çalışılmaktadır (Tienda ve Hawkins, 2011; Acosta, Larsen ve Grieco, 2014; Beiser, 2009; Birman ve Tran, 2015; Dryden-Peterson, 2015; Brown, 2015; Glick ve Bates, 2010). Tüm eleştirilere rağmen barış eğitimi, mültecilerin adaptasyon ve entegrasyon sürecinde katkı sağlayabilecek bir alandır. Barış eğitiminin temel amacı 'diğer'i anlamak ve onun bakışını diğerlerine kazandırmaktır (Salomon, 2004). Peterson ve arkadaşları (2017)'na göre okullar yeni ulaşılan ülkelerdeki kültürel uyum sürecinde önemli bir role sahiptir. Okullara gidecek öğretmenlere eğitim veren eğitim fakültelerindeki öğretim

üyelerinin mülteci krizi sürecinde barış eğitimi konusuna bakış açılarını anlamak ve bu eğitime karşı ihtiyaçlarını öğrenmek amacıyla bu çalışma yürütülmüştür. Bu çalışmada nitel veri toplama yöntemi kullanılmıştır. Veriler 2017 Mart ayı boyunca toplanmıştır. İki tane zengin veri sağlayabilecek öğretim üyesi ile görüşme yapılmıştır. Altı araştırma görevlisi ile odak grup görüşmesi yapılmıştır. Görüşmelerden önce kişilere 'Katılımcı Bilgi ve Onam Formu' imzalatılmıştır. Görüşme soruları uzman görüşü olarak hazırlanmıştır. Görüşmeler ses kayıt cihazı ile kaydedilmiş, daha sonra transkripsiyonu yapılmıştır. Nitel veri analizi yöntemi ile sonuçlar analiz edilmiştir. Analizler sonucunda altı tane tema ortaya çıkmıştır. Bunlar; barışın tanımı, barış metaforları, barışın gerekliliği, barışa katkı sağlayabilecek bireyin özellikleri, eğitim yöntemleri, barış eğitiminin özellikleri ve nasıl olması gerektiğidir.

Africanistan: An Afghanistan in France's Backyard?

Dominique Austin - American Graduate School in Paris (Fransa)

Since the advent of the global War on Terror, we have seen the growth and spread of many transnational terrorist networks to which the U.S, backed by other major powers, has sought to eradicate. For the U.S the major enemy was the Taliban and now ISIS. For France, Al Qaeda of the Islamic Maghreb (AQIM) which operates in North and West Africa has had growing influence especially in the state of Mali which recently faced a military coup and a civil war. In 2013, France launched a military operation in conjunction with the Malian government to topple AQIM forces in the North of the country. Despite the military success, the Al Qaeda group continues to be active and pose a serious threat to the region. In this context, the term "Africanistan" has been coined which is a term that creates an analogy between the situation of Afghanistan under the Taliban and that of Africa more recently. Thus, this paper seeks to analyze in the context of rising global terrorism, what "Africanistan" means for France's security. Mali will be used as a case study in an analysis of French security issues as it relates to international migration stemming from AQIM. Expected findings are that "Africanistan" poses not only a security threat to France in terms of international immigration but a terrorist threat as well.

Migration Modeling via Higher Order Singular Value Decomposition

Arş. Gör. Duygun Fatih Demirel - Yeditepe Üniversitesi & Prof. Dr. Melek Başak-Yeditepe Üniversitesi

Migration Modeling via Higher Order Singular Value Decomposition Migration modeling and forecasting are significant research fields since migration rates constitute one of the vital demographic indicators in population studies, socio-economic policy designs, and decision making in resource allocation. The complex and nonlinear nature of migration patterns make it difficult to estimate migration rates based on historic data. In this study, a higher order singular value decomposition technique is proposed to model migration rates. The proposed method is capable of capturing the fluctuations in migration data as it includes both space oriented and age specific factors that leads to the variation in observed data. The proposed method is applied on Poland net-migration data for ages 0 to 64 between years 1990 and 2013. The results indicate that as the order of singular value decomposition increases, the capability of the method to generate better fits to the observed rates also increases. The modeling results are then employed in forecasting future net migration rates through Box-Jenkins approaches.

Göç Yönetimi Ekseninde AB Hareketlilik Ortaklıkları

Arş. Gör. Ebru Dalgakıran - Marmara Üniversitesi

Göç hareketleri insanlık tarihi kadar eskidir; ancak 21. yüzyıl, göç hareketlerinin tarihte hiç görülmediği kadar arttığı bir dönem olarak ön plana çıkmaktadır. Her ne kadar hareketliliğin bu denli artmasının nedenleri, temel sorun olarak değerlendirilse de, aksine bu hareketlerin nasıl yönetileceği, günümüzde uluslararası ilişkilerin temel meselelerinden biri haline gelmiştir. Diğer taraftan ise, göç tek bir devletin sadece kendi politikaları ile yönetebileceği basit bir olgu değildir. Bu karmaşık olgu içerisinde devletler göçü yönetebilmek için iki taraflı ya da çok taraflı ilişkiler geliştirmek ve bunlara yönelik araçlar kullanmak zorundadırlar. Çünkü göç yönetimi göçmenlerin sadece bir ülkeye giriş sonrası dönemini kapsamaz; göçmenlerin ülkeye girişlerinden önceki uygulamalar da göç yönetimi süreci kapsamındadır. Bölgesel bir oluşum olarak ortaya çıkan Avrupa Birliği (AB) de özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde göçmenler için birer hedef bölge haline gelmiştir ve göç yönetimi konusu Birlik içerisinde önem kazanan politika alanlarından biri olmuştur. Özellikle göçü kaynak ülkelerde yönetme kapsamında “Göçe Küresel Yaklaşım” çerçevesi belirlenmiş ve bu

alandaki kullanılan araçlardan birisi de “Hareketlilik Ortaklıkları” (Mobility Partnerships) olarak belirlenmiştir. Bu ortaklıkların en temel amacının düzensiz göçü önlerken yasal göç olanaklarına destek sağlamak olduğu AB tarafından sıklıkla vurgulanmaktadır. Bu kapsam çerçevesinde bu çalışmanın amacı “Hareketlilik Ortaklıkları”nın göç yönetiminde ne kadar etkin bir araç olup olmadığını ortaya çıkarmaktır. Öncelikle göç politikalarının dışsallaştırılması kavramsal çerçevesi içinde “Hareketlilik Ortaklıkları”nın kavramsallaştırılması yapılacak olup daha sonra etkinliği tartışılacaktır.

Türkiye’de Göç Olgusunun Birinci Basamak Sağlık Hizmetlerine Yansıması: Aile Hekimliği Boyutu ile Mevcut Durum ve Öneriler

Uzm. Dr. Erkut Coşkun - Aile Hekimleri Dernekleri Federasyon Başkanı

Dünya Sağlık Örgütü, Dünya Bankası ve Uluslararası Göç Örgütü (IOM) göç eden bireylerin sağlığının korunması ve geliştirilmesini öncelikli konular arasında göstermektedir. Ülkemiz göçmen sağlığına yönelik oldukça başarılı uygulamalara öncülük etmiştir. Birinci basamak sağlık kuruluşları olan Göçmen Sağlığı Merkezi/Birimleri ve Aile Hekimlerindeki teşhis, tedavi ve rehabilitasyon hizmetleri, aşı ve diğer koruyucu sağlık hizmetleri, üreme sağlığı hizmetleri, izlem ve taramalar (gebe, lohusa, yeni doğan, bebek, çocuk) sağlık eğitimleri bu uygulamalar arasında gösterilebilir. Ancak, halen göçmen sağlığına yönelik ele alınması gereken ciddi sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunların başında sağlık, insan gücü yetersizliği, kayıt dışı nüfus, sosyo-ekonomik problemler, eğitim seviyesinin düşük olması ve iletişim problemleri gelmektedir. Özellikle kayıt dışı nüfus; sağlık açısından riskli gruplarının takibinin yapılmasını engellemekte, ülkemizde aşı oranlarında düşüş ve bununla birlikte bulaşıcı hastalıkların artmasına yol açmaktadır. Sonuç olarak, bu durum ülke sağlık ekonomisine ciddi ek maliyet getirmektedir. Bu bağlamda özel bir risk grubunu oluşturan göçmen sağlığına yönelik temel ve koruyucu sağlık hizmetlerinin değerlendirilmesi, eksiklerinin tespiti ve uygulamaların geliştirilmesi son derece önemli bir konudur. Birinci basamak sağlık hizmetlerini sunan aile hekimlikleri bu sorunun çözümünde çok önemli rol ve sorumluluklar üstlenmiştir. Bu sunuda, ülkemizdeki göçmenlere yönelik birinci basamak sağlık hizmetlerindeki mevcut durum, karşılaşılan problemler ve çözüm önerileri aile hekimliği boyutuyla ele alınacaktır.

Göçmen Sağlığının Geliştirilmesi

Arş. Gör. Esmâ Kabasakal - Hacettepe Üniversitesi

Göç olgusu toplumda sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel değişikliklerin yanı sıra sağlık göstergeleri üzerinde de önemli bir etkiye sahiptir. Ülkemizde Ocak 2016 itibarıyla resmi olarak 2 500 000 kişi olan göçmen sayısının resmi rakamların çok daha üstünde olduğu bilinmektedir. Ülkemize göç edenlerin çoğunluğu Suriye'den göç etmiştir. Suriyeli göçmenler, temel sağlık göstergeleri arasında yer alan anne ve çocuk sağlığı, aşılama oranları, ruh sağlığı, bulaşıcı hastalık getirme veya bulaşıcı hastalık alma bakımından yüksek risk altında olup bu grubun bebeklik ve çocukluk dönemi aşıları aksamış, koruyucu sağlık hizmetlerinde kesintiler yaşanmıştır. Özellikle çocuk ve kadın sağlığı hizmetleri ele alınması gereken öncelikli hizmetler arasındadır. Bu hizmetler; 0-5 yaş aşılama, gebe tespiti ve izlem, doğum sonu loğusa ve yeni doğan bakımı, taramalar, bebek ve çocuk izlemleri, aile planlaması hizmetleri şeklinde değerlendirilebilir. Göçmen bireylerin ülkemizde buldukları süre içerisinde koruyucu sağlık hizmetlerine erişimlerinde ciddi adımlar atılmıştır. Göçmen Sağlığı Merkezleri'nin kurulması ve göçmenlerle iletişim probleminin en aza indirilmesi bu hizmetlerin başında gelmektedir. Ancak halen kayıt dışı yüz binlerce göçmenin sağlıksız yaşam koşulları, kronik hastalıkların yönetiminde yetersizlik, kendileri başvurmadıkları durumlarda herhangi bir sağlık hizmeti alamamaları gibi nedenlerden dolayı sağlık hizmetlerinde eksiklikler yaşanmaktadır. Sağlığın korunmasının yanı sıra sağlığın geliştirilmesinde destekleyici çevrelerin oluşturulması, etkili sağlık eğitimi stratejileri ve sağlık okuryazarlığı faaliyetlerinin artırılması bu hassas grup ve ülke sağlık hizmetlerinin bütüncül sunumunda son derece önemlidir. Birinci basamak sağlık politikalarının, sağlık profesyonellerinin sağlığın korunması ve geliştirilmesi faaliyetlerini destekler nitelikte ve sürdürülebilir olarak ele alınması ülkemizde olduğu kadar küresel sağlık hizmetlerine de katkı sağlayacaktır.

Göç ve Kadın Sağlığı

Arş. Gör. Esmâ Kabasakal - Hacettepe Üniversitesi

Göçün, kadın sağlığına etkileri kötüleşme ya da iyileşme yönünde olabilmektedir. Düşük gelir düzeyine sahip bir ülkeden yüksek gelire sahip başka bir ülkeye göç edildiği durumlarda kadının sağlık durumunun iyileşeceği söylene de pek çok dünya ülkesinde kadının statüsünün düşük olması, kadınların yaşadıkları

sorunları artırmaktadır. Şiddet, çocuk yaşta evlilikler, tecavüz gibi cinsiyete özgü artış gösteren problemler kadın sağlığında biyolojik, psikolojik ve sosyal yönden ele alınması gereken hususlardır. Türkiye'ye göç eden Suriyeli göçmenlerin %75'nin kadın ve çocuklardan oluştuğu bildirilmektedir. Suriyeli göçmenlerin yarısına yakınının kadın olduğu göz önünde bulundurulursa, göçmen sağlığı eylem plan ve politikalarında kadın sağlığı hizmetlerinin öncelikli olarak ele alınması gerekmektedir. Olumsuz yaşam koşullarında yaşayan kadınların karşılaştıkları sorunların göz ardı edilmesi, bulaşıcı hastalıkların artışı, erken doğum, anne ölümleri, ölü doğumlar gibi Türkiye'nin kadın sağlığı göstergelerinde yeni sorunlarla yüzleşmesine neden olabilir. Göçün kadın sağlığı üzerine olumsuz etkisini önleyecek faaliyet planları, gerek göçmen kadınların sağlıklarını koruma ve geliştirmede, gerek ülke sağlık harcamalarında etkili olacaktır. Bu bağlamda önemli bir halk sağlığı konusunu oluşturan göçmen sağlığı hizmetlerinde, savunmasız gruplar içerisinde yer alan kadınların sağlığının koruyucu, önleyici ve geliştirici şekilde hazırlanarak multidisipliner şekilde hizmet sunulması sağlanmalıdır.

Are natives displaced by immigrants in a developing country? Evidence from skill-cell approach

Esra Karapınar Kocağ - Reading Üniversitesi (İngiltere)

This paper investigates how immigration affects the employment outcome of natives in Turkey. We exploit both spatial correlation by using the variation across provinces and regions within skill groups and national level skill cell approach to identify the general impact of immigration. Using population census data for the years 1990 and 2000, we find very small and statistically insignificant association between the share of immigrants and natives' employment rate at province and regional levels; however, the results at national level shows that immigration affects natives' employment outcome negatively. There is a couple of important areas where this study makes a contribution. First, we contribute to immigration literature by investigating immigration into a developing country, Turkey. Secondly, we consider a whole range of immigrants from different source countries, contrary to the studies in the Turkish specific literature to identify a general equilibrium on the impact of immigration on natives' labour market outcome as different countries may have different characteristics that influence the outcome of natives. Our finding at national level is consistent with

Borjas (2003; 2006).

Readmission Agreement of Turkey and Its Effect on the Balance Between State Security and Migrant Security

Evrin Çınar – Yeditepe Üniversitesi

The migration flows from less developed states towards developed western states are one of the most populated human movements since the WWII era. Each migration flow has its own unique reasons, features, routes and outcomes. In this respect, Turkey has a crucial and critical role as one of the transit state for migrants. New migration flows and stocks provide new migration values in target states; the balance between State Security and Migrant Security. The immigration policies of European countries are mainly control-based and in order to control irregular migration flows, states sign bilateral Readmission Agreements with 3rd countries. Due to control-based immigration policies of European states, the Migrant Security issue becomes a conspicuous debate that should be analyzed. Does the Readmission Agreement of Turkey provide a balance between State Security and Migrant Security? In order to find a justifiable answer, it will be investigated the relations between Turkey and European Union, the influence of the Readmission Agreement to the relations and the benefit of Readmission Agreement for Turkey. It should also be born in mind that the entire enthusiasm of “preventing and controlling irregular migration” turns to a conditionality fact to complete membership accessions for Turkey. This article elaborates the effect of the Readmission Agreement on the balance between State Security and Migrant Security. It intends to analyze the adverse security conditions of irregular migrants, refugees and asylum seekers, whose target destination countries are European Union member states.

Kurbanlaştırılan Savaş Çocuklarının Televizyon Haberlerinde Temsili

Fatma Çakır – Yeditepe Üniversitesi

Televizyon, toplumların büyük kesimlerine ulaşarak propaganda, manipülasyon ve ideoloji üretimini aktif olarak gerçekleştiren en önemli kitle iletişim araçlarından birisi olarak zengin sınıf ve devletin iş birliği ve çıkarları dahilinde aktif olarak faaliyet göstermektedir. Pek çok şekilde, temel yaşam haklarından mahrum bırakılmış savaş çocukları ise günümüzde yoğun ve sürekli artan göç

akışıyla beraber daha da önem kazanmaktadır. Taciz, tecavüz ve şiddete maruz kalan ve birçok şekilde kendilerini iradeleri dışında gelişen olayların içinde bulan çocukların medyada temsili ise savaşın yıkıcı etkileri konusunda, insanları bilgilendirmek açısından büyük önem göstermektedir. Klasik kuramlara göre en temel amaçlarından biri kamu yararı olan televizyonun, halkı bu konuda geniş çerçevede bilgilendirerek kamuoyu bilinci oluşturması gerekmektedir. Bu bilgiler ışığında, bu çalışmada televizyon akşam ana haberlerinin çok geniş kitlelere ulaştığı gözetilerek savaş çocuklarının ana haberlerde temsili incelenmiştir. Örnek olarak ise, Türkiye'nin en çok izlenen kanallarından olan Kanal D Ana Haber seçilmiştir. Sahiplik yapısı bakımından, ana akım medya kategorisinde yer alan Kanal D Ana Haber'den, izlenen yöntem sonucunda, güncel olması ve yayın dönemlerindeki dalgalanmaları daha belirgin olarak analiz edebilmek amacıyla 2010 Aralık, 2014 Kasım ve 2016 Mayıs ayları uygun görülmüştür. Belirtilen aylarda yayınlanan ve arşivden elde edilen tüm ana haberler "savaş çocuklarının temsili" alt başlığı altında savaş ve barış gazeteciliği kuramsal çerçevesinde incelenmiştir. Araştırmadan elde edilen eleştirel içerik, söylem ve görsel analizler değerlendirildiğinde, savaş çocuklarının mağdur hale getirilerek söz konusu dönemler boyunca çeşitli çocuk hakları gözetilmeyerek, eksik, yanlış, "hiçleştirerek" ve reyting amaçlı temsil edildikleri gözlemlenmiştir. Sonuç itibariyle, medyada çocuk hakları üç dönem boyunca pek çok şekilde kanal tarafından ihlal edilmiştir. Geleceği şekillendirecek olan çocukların, ana haberlerde en az temsil edilen grup olduğu gerçeği dikkate alındığında, var olan çocuk haklarındaki yaptırımların ve düzenlemelerin yetersiz olduğu görülmüştür. Çocukların "gelecek iyiliği" ve içinde buldukları psikolojik, sosyal ve ekonomik sorunlar göz önünde bulundurularak "savaş çocukları" ve "savaş çocuklarının medyada temsili" özel başlıkları ile yeni düzenlemelere gidilmesi gerekmektedir.

"Türkiye Sağlık Sisteminde Göçmenler-Sığınmacılar ve Yabancı Uyruklu Ziyaretçiler için Tanımlı Statüler ve Sağlık Hizmetinin Finansmanı"

Doç. Dr. Ferhat Sayım - Yalova Üniversitesi

Özellikle son 4 yılda Suriye'den gelen çok sayıda Suriye vatandaşının da etkisiyle daha fazla tartışılmaya başlanan ve görünür hale gelen sığınmacı-göçmen sorunu, sağlık politikaları üzerinde de etkili olmuştur. Türkiye'de bulunan yabancı uyrukluların geliş sebeplerine bağlı olarak farklı statüler kabul edilmiş ve

bu çerçevede sağlık hizmetlerinin görülmesi ve finansmanı için çeşitli mekanizmalar geliştirilmiştir. Turist statüsü dışındaki yardıma muhtaç durumdaki yabancılar ülkeye geliş sebeplerine bağlı olarak kayıt altına alınmakta ve otomasyon sistemi üzerinde sağlık harcamaları da genel bütçeden karşılanabilmektedir. Yabancıların sağlık kurumlarından hizmet almasına ilişkin süreçlerle ilgili olarak bu çalışma ile cevaplandırılmaya çalışılan konular şu şekilde sıralanabilir: Yabancı uyruklu kişilerin kamu kurumlarından sağlık hizmetleri talep ettiğinde değerlendirildikleri statüler, sağlık kurumlarında geçici koruma altındakiyle ilgili hukuki düzenlemeler, Suriyeli misafirlere sağlık personelinin bakış açısı ve hizmet vermede bir farklılık olup olmadığına ilişkin durum, yabancı uyruklu kişilerden sağlık hizmetlerine başvuru sırasında istenen belgeler, sağlık kurumlarında sağlık hizmeti harcamalarının kim tarafından ödendiği, başvuran kişiden başvuru creti ya da katkı payı vb. Ücretin alınıp alınmadığı hususu, yabancı uyruklu kişilerin ilaç harcamalarının karşılanması, vs.

Beyond Porte de Saint-Denis: Looking inside to the 10th arrondissement of Paris

Galip Emre Yıldırım – Ecole Normale Supérieure de Paris-Saclay (Fransa) & Ecem Hasırcioğlu – Paris Diderot (Fransa)

Beyond the famous Porte de Saint-Denis, there is a “multiethnic” world, the Turks, the Kurds, the Arabs, the Indians, the Pakistanis cohabit and run their business in the same economic area. Despite its multi ethnical image, that district has a common reputation: “quartier turc”. In this purpose, this paper aims to present the presence of various social groups at the 10th arrondissement of Paris, particularly those who come from Turkey. The restaurants, the barbershops, the halal butcher shops or the grocery stores, placed side by side, show the diversity of the multiple forms of their economic integration. Turkish origin individuals who live and work at the 10th district, have different backgrounds, stories and reasons to settle down in Paris. In the light of this, we argue three types of migration from Turkey: first, work migration during the late 60’s; second, political refugees due to political context in the 80’s; and third, cultural radiance (rayonnement culturel), as a new model, which encourages the educational and cultural mobilization of high skilled individuals. Each type of migration is related to the different models of the French migration policies. In this respect, we

believe that the field research based on the in-depth interviews will help us to discover their “migrant” universe. Focusing on a specific neighbor, known as “quartier turc”, this study attempts to analyze the migration stories, and the social, economic and political integration of those Turkish origin social groups at the 10th arrondissement of Paris.

İletişimsel Eylem Kuramı Çerçevesinde 18 Mart Türkiye-Avrupa Birliği Mutabakatı: Düzensiz Göçle Mücadele Anlaşmasının Türkiye Ve Yunanistan Basınındaki Yeri

Yrd. Doç. Dr. Gizem Çakmak & Yrd. Doç. Dr. Selin Türkeş Kılıç – Yeditepe Üniversitesi

18 Mart 2016 tarihinde Türkiye ve Avrupa Birliği, Türkiye’den AB ülkelerine Yunanistan üzerinden gerçekleşen düzensiz göçün uluslararası hukuka uygun olarak önlenmesi, ve insan kaçakçılığı şebekelerinin çökertilmesi için işbirliği yapmayı kabul ettiler. Düzensiz Göçle Mücadele Anlaşması iki boyutuyla öne çıkmaktadır; bir taraftan devletlerin çıkarlarına hizmet ederken diğer yandan insan hakları boyutuyla tartışmalara neden olmaktadır. Bu çalışmadaki amaç, Türkiye ve Yunanistan’daki anlaşmaya ilişkin tartışmaların çıkar odaklı mı, insan hakları odaklı mı seyrettiğinin cevabını sorgulamaktır. Bu bağlamda, iki ülke basınının argümanları Habermas’ın İletişimsel Eylem Kuramı çerçevesinde iki kategoride incelenmiştir. Türkiye ve Yunanistan basını, anlaşmayı devlet çıkarlarına mı yoksa insan haklarına mı referans vererek destekliyorlar veya eleştiriyorlar sorusu, bu çalışmanın temel sorunsalıdır.

Geleceğin Ekonomilerinde Uluslararası Göç ve Endüstri 4.0 İlişkisi

Dr. Görkem Deniz Okumuş

Uluslararası göç, çağımızın en önemli politik ve ekonomik parametrelerinden biri haline gelmiştir. Modern ekonomilerde ortaya çıkan, bilişim teknolojileri ve yapay zekâ fenomenine dayanan endüstri 4.0 devrimi ise ekonomi biliminin temel ögesi haline gelmiştir. Uluslararası göç ve endüstri 4.0 olgusunun yolları geleceğin dünyasında kesişmektedir. Bu çalışmanın amacı geleceğe yönelik olarak dört farklı senaryo eşliğinde uluslararası göç ve endüstri 4.0. sürecini incelemektir. Birinci senaryo da, uluslararası göç ve endüstri 4.0 koordinasyonunun gelişmiş ekonomilerde refah artışına katkı yapacağı ileri

sürülmektedir. İkinci senaryo ise, endüstri 4.0 sürecinin eğitimi yetersiz uluslararası göçmenleri emek piyasasının dışına iteceği ve gelişmiş ülkelerdeki gettolaşmayı daha da arttıracaklarını iddia etmektedir. Üçüncü senaryo, gelişmiş ülkelerde artan göç baskısı nedeniyle güvenlik endişelerinin artacağı, refah devletinin ortadan kalkacağı 19. yüzyıl sanayileşme sürecine benzeyen sosyal ve ekonomik dönüşümün yaşanacağı ve göçmenlerin ancak bir kısmının endüstri 4.0 dönüşümüne uyum sağlayabileceği şeklindedir. Son senaryo ise, endüstri 4.0 sürecinin yatırım maliyetlerini düşüreceği ve sabit yatırımları daha mobil hale getireceği, böylece göç veren ülkelere yatırımların kayması ile kalkınmada geri kalmış Güney ülkelerinden gelişmiş Kuzey ülkelerine devam eden göçün yavaşlayacağını hatta tersine dönebileceğini ileri sürmektedir.

New Approach to Migration Literature with Respect to Migration Routes

Hakan Sezgin Erkan – Yeditepe Üniversitesi

In the 21st century, scope and size of migration is more different than previous centuries. This is why, there are no more global wars or conflicts between states and economic developments reached the high level for some countries. Moreover, states try to increase try to industrial level. Hence, conflicts and economic development level shape migration routes and destination country. In this context, I benefit from geopolitics and economic development level to classify countries. There are three types of countries in the world with respect to migration. These are immigrant countries, emigrant countries and either immigrant or emigrant counties. I define immigrant countries as center countries, emigrant countries as periphery countries and either immigrant or emigrant counties as semi-periphery countries. I have three hypotheses. Firstly, migration highly flows from other countries to center countries. Secondly, semi-periphery countries are the main location for transit route. Thirdly, center countries are also economically developed countries. In this research, all countries will be examined in detail with respect to UN Data. Furthermore, the following questions are targeted to be answered: Which countries are center, semi-periphery and periphery countries according to immigrant and emigrant numbers? Do center countries are also economically developed countries?

Siyah Kıtanın Beyaz Göçmenleri: Osmanlı Lübnanı'ndan Batı Afrika'ya Göç

Doç. Dr. Hamdi Genç - Medeniyet Üniversitesi

Küresel ölçekte göçün yaşandığı 1870-1914 yılları arasında, Osmanlı Devleti'nin Lübnan ve Suriye topraklarından başta Kuzey ve Güney Amerika kıtasında bulunan ülkeler olmak üzere dünyanın değişik ülkelerine göçler gerçekleşmiştir. Göç edenlerin sayısı Kuzey ve Güney Amerika kıtasındaki ülkeler ve Avustralya ile kıyaslanmayacak oranda da olsa göçün gerçekleştiği bir başka yer ise Batı Afrika'da yer alan Avrupalı devletlere ait sömürgelerdi. Batı Afrika'ya göç eden Osmanlıların sayısı diğer yerlere göç edenlere göre daha az olmasına karşın, göç ettikleri Batı Afrika ülkelerinin iktisadi ve sosyal yaşamlarında belirgin bir yere sahiplerdi. Buna rağmen Batı Afrika ülkelerine Osmanlı Lübnanı'ndan gerçekleşen göçü diğer yerlere yapılan göçe göre literatürde kendine daha az yer bulabilmiştir. Bildiri bir bakıma literatürde bu açığın kapatılmasına bir katkı sağlayacaktır. Çalışmada bu amaçla, Osmanlı Lübnanı'ndan 1890 sonrası Fildişi Sahili, Senegal, Nijerya, Mali, Gana, Sierra Leone gibi Batı Afrika ülkelerine gerçekleşen göçler ele alınacaktır. Ayrıca bildiri de Batı Afrika'ya Osmanlıların göç etmesinde hangi çekici faktörlerin etkili olduğu, bu ülkelerde hangi iktisadi ve sosyal problemlerle karşılaştıkları, göçmenlerin demografik özellikleri, göç ettikleri ülkelerde hangi meslekleri yaptıkları gibi soruların da cevapları aranacaktır.

Türk Asıllı Yeni Kuşak Gençlerin İç Dünyaları

Prof. Dr. Hasret Elçin Kürşat Coşkun- Yeditepe Üniversitesi

20. yüzyılda göç alan ülkelere farklı olarak Almanya bir göç ülkesi olduğunu ancak yarım asır sonra, Yeşiller-SPD koalisyonu sırasında kabul edebilmiştir. Alman ulusunun ve vatandaşlık kavramının ve kanununun kan bağına bağlı olarak tanımlanmasının, iş gücünün başında "misafir" statüsüyle gelmiş olan yabancı işçileri ve onların yeni kuşaklarını bir türlü Alman toplumuna ait görememelerindeki rolü büyüktür. Artık 4. kuşak "göçmen"den bahsedilmektedir. 3. ve 4. kuşak mensubu Türk asıllı gençler, Alman toplumunun bu itici davranışları sebebiyle kendilerini kalan topluma "ait olmayanlar" olarak görmektedirler. Ayrımcılık görmüş olanlarının oranı yarıya yakındır. Araştırmalar bilhassa okulda yaşadıkları yabancılaştırma ve farklılaştırma anıları, ki bunların çoğu öğretmene dayanmaktadır, psikolojilerini derin bir şekilde etkilediğini göstermektedir. Bu yabancılaşma hissinin Batı ve Doğu Almanya'nın birleşmesi sonrası daha da arttığını görüyoruz. Diğer taraftan

yeni kuşaklar karşılaştıkları kanunsuzluk, ayrımcılık, polis baskısı gibi durumlarda artık anne-baba veya nine ve dedelerinin yaptığı gibi susmamakta ve haksızlıklarla mücadele etme eğilimi göstermektedirler. Yapılan anketler bu gençlerin ebeveynlerini, geçmişteki boyun eğmeleri, sessiz kalmaları ve korkaklık göstermelerinden ötürü suçladıklarını, hatta aşağıladıklarını göstermektedir. İnsani ve moral değerler pek çok toplumda bunların gelişmişlik derecelerine göre, sadece kendi kan bağı olan soydaşlarından evrensel geçerlilik noktasına kadar farklılıklar gösterir. Almanya'daki Türk kolonilerinde başta "namus" kavramı olmak üzere pek çok değerlerde çifte standart varlığını saptıyoruz. Bu dikotomi yeni kuşaklarda da devam etmektedir çünkü Alman toplumunun aidiyet duyguları yeterli ölçüde gelişmemiştir.

Labor Migration In Qatar: A Study on Second Generation Migrants' Identity

Hazal Muslu El Berni – Kadir Has Üniversitesi

Qatar is ranked globally as a country with a high ratio of non-citizens in the world while the number of non-Qatari residents are 85,7% of total population (Qatar Ministry of Development Planning and Statistics, 2017). Migrant labor workers are employed under a sponsorship system kafala that has been heavily criticized by human rights organizations and international media. Although there is an existing focus on low-income labor migration to Qatar and the governance of migrant workers, there is a lack of research which focuses on the second generation migrants who were born in Qatar or immigrated to Qatar at an early age, and subsequently, grew up in the same environment with Qataris and constitute a different case comparing to other migrant laborers who moved to Qatar through a sponsorship agreement. Thus, identity aspect of young Qataris and second generation migrants is an issue that requires further research. This study will analyze the identity construction process of second generation migrants in Qatar and Qatari youth by focusing on the ways and mechanisms that these young people use to narrow the social gap between each other. The social interaction between the young Qataris and the second generation migrants will be explored through the in-depth interviews. Since migration and labor migrants are social and economic realities of Qatar as well as other Gulf Cooperation Council (GCC) countries, a study based on the in-depth interviews with the second generation migrants and Qatari youth will represent a possible contribution to the migration studies on Qatar and increase awareness in other

GCC countries to conduct research on the same issue.

Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'ne Anayasa ve İdare Hukuku Çerçevesinden Bir Bakış

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Ural Aküzüm - Bilgi Üniversitesi

Bu çalışmanın amacı, Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunuyla kurulan Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün, Anayasa ve İdare Hukuku çerçevesinde bir değerlendirmesini yapmaktır. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü, Göç alanına ilişkin politika ve stratejileri uygulamak, bu konularla ilgili kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak, yabancıların Türkiye'ye giriş ve Türkiye'de kalışları, Türkiye'den çıkışları ve sınır dışı edilmeleri, uluslararası koruma, geçici koruma ve insan ticareti mağdurlarının korunmasıyla ilgili iş ve işlemleri yürütmek üzere İçişleri Bakanlığı'na bağlı olarak kurulmuştur. Bu çerçevede ilk olarak Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün Türk İdari yapısı bünyesindeki konumu betimlenecek, daha sonra da yargı kararları ışığında Müdürlüğün faaliyetleri incelenecektir.

Ötekileştirmeden Düşmanlaştırmaya Göçmenliğin Seyri

Yrd. Doç. Dr. Hüdayi Sayın - İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi

Uluslararası göç, ülkesel sınırların aşılarak gerçekleştirilen mekân değiştirme hareketidir. Göçün 2000'li yılların başında genel eğilimlerinden birisi yasadışılaşmadı. Yasadışılaşma karakteri ile birlikte göç, ulusal güvenliğin ana temalarından birisine dönüşmüş, "güvenikleştirme" göç araştırmalarının temel terminolojisi içinde yerini almıştı. İngilizce konuşulan ülkelerde 9/11 olarak kodlanan 11 Eylül olayları eylemcilerinin Müslüman kökenli göçmenler olmaları ile başlayan süreç, göçmenlerin yaşadıkları yeni toplumlarında ötekileştirilmelerini kuvvetlendirdi. Bu ötekileştirme, bazı ülkelerde spontane bir araya gelen kalabalıklar, bazı ülkelerde göçmen karşıtlığı temelinde örgütlenen topluluklarla kimlik buldu. 9/11 sonrası göçmenler, adli kolluğun görev tanımları içerisindeki "adi suçlu" nitelemesinin hiyerarşik bir üst konumu olan "teröristliğe" terfi ettiler. Bir türlü uygarlaştırılamayan bu yeni barbarlar, siyasal birliği yıkıcı unsurlar olarak siyasal polis işlevli resmi yapıların ve istihbarat örgütlerinin gözetim alanlarına çekildiler. Onlar artık, emek piyasasının ucuz, niteliksiz işgücü olmaktan çıkmışlar, iç güvenliğin tehdit algısının objelerine

dönüşmüşlerdi. Arap Baharı ve sonrasında yaşanan Suriye İç Savaşı, zorunlu göçü kiteselleştirdi. Ülkesel egemenliğin sağlanamadığı Suriye ve Irak'ta ortaya çıkan asimetrik bir terör yapılanması olan DAEŞ, alan hakimiyetine yönelik bir strateji izledi ve devlet rolüne soyundu. Yaptığı çağrılar, ötekileştirilmiş, yaşadıkları siyasal sınırlar içinde saygınlıkları bulunmayan göçmen kitleler arasında karşılık buldu. Göçmenlerin arafta kalmış, kendisini hiçbir yere ait hissetmeyen genç kuşakları, öz kimliğe dönüş şeklinde gerçek ötesi bir sanıyla başlayan yeni yolculuklarında, Batı kentlerinin tahrip edicilerine dönüştüler. Yitirdikleri saygınlıklarının sorumlusu gördükleri yerli toplumdaki öç almak üzere kitlesel boyutlarda vahşi eylemler düzenlediler. Böylece, iç politikanın öznesi olmaktan çıkıp, dış politikada tehdit olarak tarif edilen düşman konumuna yükseldiler. Onlar artık, politik-teolojik söylemde şeytan; medeniyet düşmanlarıydılar.

The Political Incorporation of Muslim Refugees in Republican Turkey

Jared Conrad-Bradshaw

This paper examines the limits and possibility of the political incorporation of Muslim refugees in Turkey over the last hundred years. Ottoman Istanbul was a hotbed for Pan-Turkic political agitation, often organized by subjects of the Russian Empire fleeing political repression at home (Meyer 2014). Many of the most important leaders of the Young Turk (Zürcher 2003) and Early Republican (Zürcher 2005) governments were famously born outside the borders of today's Turkey but adopted Anatolia as their eternal homeland. Caucasian and Balkan migrants were resettled in Turkey and found room within the local political order (Clark 2009; Leder 1976; Magnarella 1979). In fact, in some places, particularly Bulgaria, have sent a steady stream of refugees to Turkey throughout the history of the Turkish Republic. While many of these migrants were ethnically Turkish, by no means have all them been: Albanians, Bosnians, Pomaks, Muslim Georgians, and Circassian all found refuge in the Turkish State and were given the opportunity to assimilate with minimal friction, from the Balkan Wars to the Bosnian one. However, certain groups have not been allowed the same ability to move seamlessly between contexts. From Çerkez Ethem, to early Republican Kurdish and Arab migrants forcible repatriated out of Turkey, to today's Syrian refugees, there have limits to which migrants have found it easy to become part of Turkish political society. Why has the road been

made easier for some, and harder for others?

Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Uluslararası Kriz ve Kitleseİ İnsan Hareketliliği İlişkisi

K. Dicle Bayır - Yıldız Teknik Üniversitesi

Soğuk Savaş'ın sona ermesi, uluslararası ilişkiler tarihindeki önemli kırılma noktalarından biridir. Genel itibariyle 1990 sonrası dönem olarak ele alacak olursak, bu yeni dönemde dengeler değişmiş, iç savaşlar yaşanmış ve yeni ulus devlet süreçleri meydana gelmiştir. Devletlerin sınırları yeniden oluşurken ve çatışmalar/krizler sürerken küreselleşmenin de etkisiyle birlikte, insanların kitleler halinde kimi zaman rızaya dayalı kimi zaman zorunlu olarak gerçekleştirdikleri sınır aşma eylemleri önemli bir konu haline gelmiştir. Bu çalışmada, hedeflenen, Soğuk Savaş sonrası dönemde kitleseİ insan hareketliliği ile uluslararası kriz ilişkisini analiz etmektir. İnsan hareketliliğinin iki farklı boyutunu anlamaya yönelik yapılacak bu çalışmada somut örnekler üzerinden cevabı aranacak sorular şöyledir: İnsan hareketliliği neden ve nasıl uluslararası kriz doğurmaktadır? Uluslararası krizler neden ve nasıl insan hareketliliğine yol açmaktadır? Çalışma iki ana başlık olarak planlanmaktadır. İlk başlıkta kriz tanımlamalarına yer verilip uluslararası krizin ne olduğu anlatılacak akabinde kitleseİ insan hareketliliği ile ne kastedildiği açıklanacaktır. İkinci başlıkta ise kitleseİ insan hareketliliğine neden olan uluslararası krizler ve uluslararası krizlerin yaratmış olduğu kitleseİ insan hareketliliği, somut örnekler üzerinden analiz edilecektir.

“Japonya’da Göçmen Kökenli Girişimcilerin Ortaya Çıkışı ve Japon Toplumuna Entegrasyonu Üzerine Saha Çalışması”

Kaan Karayılmaz - K-Business Freelance Marketing

Japonya nüfusunun %2’lik kısmını yabancılar oluşturmaktadır ve bu oran gün geçtikçe artmaktadır. Her ne kadar Japonya oldukça homojen bir toplum olarak bilinse de, göç ve ırklar arası evlilikler nedeniyle demografik özellikler değişmektedir. Göçmen kökenli işletmeler son on yılda Japonya’nın metropollerinde küresel manzaranın bir parçası olmuştur. Toplumun bir parçası olan göçmen işletme sahipleri ve Japonların göç kavramını günlük hayatlarında nasıl değerlendirdikleri ve geleceği nasıl yorumladıkları araştırmanın temelini

oluşturmaktadır. Bu çalışma 2017 senesinin Haziran ve Eylül aylarında Tokyo ve Yokohama şehirlerinde, yedi Japon ve yedi göçmen işletme sahibi ile yapılan saha çalışması verilerine dayanmaktadır. Sınırlı sayıda röportajdan yola çıkarak, Japonya'ya işçi göçü hakkında bir yargıda bulunmak hedeflenmektedir. Araştırma sonuçları hazırlık aşamasındadır.

Türkiye'nin Değişen Göç Paradigması Çerçevesinde İdari ve Kurumsal Kapasitenin Arttırılması

Dr. Kemal Eker - Milli Savunma Üniversitesi-Deniz Harp Okulu

Osmanlı İmparatorluğunun çöküş sürecine girmesi ile Anadolu'ya yönelen göç, Cumhuriyet'in kurulmasından sonra da savaşlarla azalan nüfusu artırmak maksatlı politikanın sonucu olarak uzun yıllar sürmüştür. Bu süreçte kaybedilen topraklardaki Müslüman-Türk nüfus ülkemize iskânlı göçmen olarak yerleştirilmiştir. Genellikle, komşu ülkelerden gelen Müslüman-Türk nüfusun göçmen olarak alınması politikası, gelen göçmenlerin Türkiye'ye uyum sağlamaları açısından herhangi bir önemli sıkıntı yaratmamıştır. Söz konusu göçmenler ve geçici sığınmacılar dışında, Türkiye "hedef ülke" olarak görülmemiş; aksine İkinci Dünya Savaşı sonrası Avrupa'nın çeşitli ülkelerine göçmen işçi gönderen "kaynak ülke" konumunda olmuştur. Avrupa'ya yönelik göç 1973 Petrol Krizi'nden sonra azalmış, bu defa petrol fiyatlarının artışıyla zenginleşen Libya, Suudi Arabistan gibi ülkelere yönelmiştir. Soğuk Savaştan sonra ortaya çıkan "düzensiz göç" hareketleri bakımından ise Türkiye uzun bir dönem "transit ülke" pozisyonunda olmuştur. Ancak, son yıllarda Arap Baharı ve Suriye'deki gelişmelerden sonra, transit ülke konumunu korumakla birlikte dikkate değer derecede "hedef ülke" konumuna gelmeye başlamıştır. Son dönemde ikamet izni ve vatandaşlık başvurularında ciddi artışlar görülmektedir. Bu başvuruların çoğunluğu komşu ülkelerden ve ağırlıklı olarak Türki Cumhuriyetler ve/veya Ortadoğu coğrafyasından gelmiştir. Diğer bir grupta gelen başvuruların bir kısmını da eski Doğu Bloku ülkelerinden ve bazı Afrika ülkelerinden gelen Hıristiyan göçmenler oluşturmaktadır. Bu göçmen gruplarının Türkiye'de diaspora oluşturması ve ülkeye uyum sağlamada çeşitli problemler yaşayabilmesi muhtemel gözükmektedir. Türkiye'nin idari ve kurumsal altyapısı ve kamuoyundaki genel algı "transit ülke" paradigması üzerine kurulmuştur. Bu paradigmanın "hedef ülke" konumuna doğru evrilmesi yeni bir olgudur. Ancak, önümüzdeki yıllarda değişen paradigmaya uyumlu bir

bakış açısının ve çeşitli politikaların oluşturulması gerektirmektedir.

AB Koşulluluğu ve Türkiye’de Göç Politikasının Avrupalılaşması Süreci

Arş. Gör. Kübra Öztürk - Marmara Üniversitesi

Avrupa Birliği’ne üye olmak isteyen ülkelerin, AB Müktesebatına uyum sağlamaları beklenmektedir. Söz konusu uyum ve ülkelerin Avrupalılaşması sürecinde ise, bazı etki mekanizmaları ortaya çıkmaktadır. Bu etki mekanizmalarının başında da “Koşulluluk Prensipleri” (conditionality) yer almaktadır. Koşulluluk kavramı ile, aday ülkenin üyeliği ya da kurduğu ilişki belli şartlara bağlanmakta ve bu şartların yerine getirilmesi halinde AB’nin o ülkeye sağlayacağı fayda ifade edilmektedir. Türkiye’nin de AB’ye aday ülke olarak üyeliği için belli şartları yerine getirmesi beklenmektedir. Türkiye-AB İlişkileri 1999 yılındaki Helsinki Zirvesi’nde Türkiye’nin adaylığının ilanı ve 2005 yılında katılım müzakerelerinin başlamasıyla yeni bir boyut kazanmıştır. Özellikle Helsinki sonrası yoğun bir uyumlaştırma sürecine girilmiş ve bu süreç kimi zaman ivme kazanmış kimi zaman ise kaybetmiştir. Bu süreçte pek çok politika alanında olduğu gibi göç politikası alanında da Türkiye’nin AB politikalarına uyum sağlanması beklenmektedir. Göç politikası müzakere fasılları içerisinde Adalet, Özgürlük ve Güvenlik adlı 24. fasıl kapsamında yer almakta olup, bu fasılın tarama süreci tamamlanmış olmasına rağmen, Güney Kıbrıs Rum Yönetimi’nin 2009 yılındaki blokajı ile engellenmiştir. Buna rağmen uyum çalışmaları yapılmış, çeşitli kurumlar oluşturulmuş ve mevzuat düzenlemeleri yapılmıştır. Ancak söz konusu politika alanı AB içerisinde de çelişkili ve muğlak bir zeminde olması dolayısıyla bu süreçte çeşitli sorunlar yaşanmaktadır. Suriyeli mülteciler ile birlikte bu konu daha da önem kazanmış ve özellikle uygulama konusunda büyük sorunların ve boşlukların olduğu gözlenmiştir. Göç politikasındaki uyum Türkiye’de daha çok teknik boyutuyla ele alınmaktadır. Yer göç kavram ve türleri, göçmenlerin entegrasyonu gibi pek çok konuda gerek mevzuat değişiklik ve düzenlemesi anlamında, gerekse de kamu politikası oluşturulması anlamında pek çok düzenlemeye ihtiyaç olduğu görülmektedir. Örneğin Türkiye’ye gelen insanlar ne göçmen ne de sığınmacı tanımına tam anlamıyla uymamaktadır. Türkiye’nin göç politikasına uyumu, çeşitli aşamalardan geçmiş ve geçmeye devam etmektedir. Belirli faktörlere bağlı olarak değişkenlik gösteren koşulluluk süreci, çalışmamız kapsamında geri kabul anlaşması ve vize muafiyeti örneği üzerinden incelenecek ve Avrupalılaşma

düzeyi analiz edilecektir.

Küresel Güvenlik ve Uluslararası Göç: Küresel Köyde Öteki Olmanın Dayanılmaz Ağırlığı

Lale Şeyda Gülsoy – World Experience Campus (WEC)

Bu araştırmanın amacı, insan ticaretinin Türk medyasındaki yansımalarına “Küresel Güvenlik, Uluslararası Göç ve Ötekilik” bağlamında ayna tutmaktır. Yapılan araştırmada, insan ticaretindeki artışa zemin hazırlayan ve uçları günümüze kadar uzanan nedenlerin başlangıç noktası, sarsıcı etkilerinden dolayı 11 Eylül terör eylemleri olarak kabul edilmiştir. Bu amaçla, Cumhuriyet, Radikal, Akşam, Zaman, Milli Gazete gibi gazetelerden, 2001-2017 tarih aralığı dahilinde seçilen haber başlıklarının söylem biçimi örnekler aracılığı ile analiz edilmiştir. Araştırma kapsamında “biz” ve “öteki” arasında aşılması güç uçurumlar yaratan, hatta bu uçurumların daha da derinleşmesine hizmet eden medyadaki nefret söyleminin özellikle altı çizilmiştir. Araştırmanın sonuç kısmında, yeni bir söylem biçimi olarak “Barış Gazeteciliği” kavramına dikkat çekilmiştir. Çünkü İnsan Ticareti, yalnızca bir suç değildir. Aynı zamanda, büyük bir insan hakları ihlalidir. Savaşlarla, küreselleşmenin yeni koşullarıyla, etnik çatışmalarla ve yoksullukla birlikte bu tehlike hızla büyümektedir. Oysa insan tacirleri, işledikleri suça rağmen yeterince ceza almamaktadır. Tacirlerin kurbanlarının akıbeti dahi bilinmezken, onlarla ilgili haberler medyada kendine gerektiği kadar yer bulamamaktadır. Tüm dünyada insan ticareti mağdurlarını koruyan yasalara ihtiyaç duyulduğu tartışmasızdır. Öte yandan, medya insan ticareti mağdurlarına yönelik haberlerde ivedilikle yeni bir dil geliştirmeye başlamalıdır. Barışa hizmet edecek olan bu yeni dilin inşası, mağdurları korumaya yönelik yasaların varlığı kadar önem taşımaktadır ve her açıdan, o yasalar kadar yeni ve önemli sonuçlar doğuracaktır.

Turks of African ancestry in İzmir: Cultural Identity Recovery and the Deconstruction of Color

Dr. Maissam Nimer - Migration Research Center Koç University & Armand Aupiais-L’homme - Paris Diderot University

Based on a review of the materials produced over the last few years (including newspaper clippings, documentaries, academic research) and face-to-face in-

depth interviews with actors in the field, Maissam Nimer and Armand Aupiais-L'homme first show that a double "loss of identity" occurs as a result of deportation and enslavement, followed by forced displacement in the late Ottoman empire and assimilation policies in the Turkish Republic which contributed in burying the various original and syncretic cultures of this community. They highlight that the loss of identity was combined with a perpetuation of skin color labeling, reminding that 'color' must be understood as a marker of social relations, and not a natural property. Second, the speakers analyze the process of cultural revival and formation of a counter-identity. They argue that culture revival, here, contributes in making visible community that was previously ignored in the definition of Turkishness, emphasizing the importance of inscribing identity into local histories and geographies, to ensure the continuous community building throughout generations.

Avrupa'dan Türkiye'ye Tersine Göç Olgusu (1980-2015)

Prof. Dr. Mehtap Özdeğer - İstanbul Üniversitesi & Elif Naime Arslanoğlu & Tuğba Karagözoğlu

Göç, bireylerin veya toplulukların belli bir zaman ve mekân düzleminde gerçekleştirdiği fiziksel hareketin, bilim ve toplum dilindeki karşılığıdır. Türkiye'de 1950'li yılların sonundan itibaren başlayan büyük işçi göçünden bu yana ülkemiz en çok göç veren ülkeler arasında yer almıştır. Almanya'nın ardından Avusturya, Belçika, Hollanda, Fransa ve İsveç'le yapılan işgücü anlaşmaları, Türkiye'den uluslararası göçün en önemli dayanağı olmuştur. 1990'lı yıllardan günümüze kadar devam eden sürece ise çeşitli küreselleşme aktörleri damgasını vurmuş ve göç hareketleri yeni bir ivme kazanmıştır. Bu dönemde yabancılar yasası, kimlik tartışmaları, yabancı düşmanlığı, etnik ve dinsel örgütlenmeler gibi önemli başlıklar büyük önem arz etmektedir. İnsanları göçe mecbur bırakan ya da teşvik eden nedenlerin, göç gerçekleştikten bir süre sonra insanları nasıl tersine göç etmeye zorladığı sorusuna bilimsel çalışmalarla cevap aranması gerekmektedir. Maddi yetersizlikler, duygusal anlamda uyum sağlayamama, göç edilen ülkenin diline hakim olamama gibi nedenler itici nedenler arasında yer almaktadır. OECD tarafından yapılan bir araştırmaya göre, Almanya'ya göç eden her üç Türk vatandaşından birinin işsiz olduğu, ikinci ve üçüncü kuşaktan iyi eğitilmiş göçmen çocuklarının dahi kendilerini dışlanmış hissetmeye devam ettikleri tespit edilmiştir. Aynı şekilde TAVAK tarafından

gerçekleştirilen bir araştırmada, 2007- 2011 yılları arasında Almanya’da yaşayan yaklaşık 193.000 Türkün, Türkiye’ye geri döndüğü kaydedilmiştir. Uluslararası camiada yıldızı günden güne parlayan Türkiye’nin artık göç vermekten ziyade göç aldığı ve bu durumun göç ettikleri ölkelerde aradığını bulamayan Türk vatandaşlarının ölkelerine dönme isteğini pekiştirdiğini söylemek mümkündür. Bu çalışmanın konusunu en az göç kadar önemli bir olguyu temsil eden “tersine göç” kavramı oluşturmaktadır. Tersine göç, hem ulusal hem de uluslararası boyutta yapılacak kapsamlı bir çalışmayı hak etmektedir.

Neden Göç Etiler: Göç ve Modernleşme İlişkisi

Yrd. Doç. Dr. Melih Görgün- Yeditepe Üniversitesi

Yüzyıllar boyunca insanlar yaşadıkları coğrafyayı terk edip hayatlarını başka coğrafyalarda devam ettirme durumunda kaldılar. Siyasi, dini, iklimsel, ekonomik ya da sosyal etkenler çoğu zaman insanların göç hareketleri ile yoğun bir ilişki ağı içinde oldu. Bu mobilizasyon sürecinde hayatta kalma ya da daha iyi yaşam standartlarına sahip olma şüphesiz öncelikli tercih sebepleri oldu. Tüm bu anlatılanların ışığında, modernleşme literatürü tarandığı zaman sözü edilen mobilizasyon ile modernleşmenin belirleyici unsurları bir başka ifade ile indikatörleri arasında yoğun bir etkileşim olduğu göze çarpar. Bu çalışmada, göç ve modernleşme arasındaki etkileşim ele alınacak ve “neden göç ettiler?” sorusuna, modernleşme perspektifinden yanıt aranacak.

The Determinants of the Turkish Youth Attitudes towards Refugees in Turkey

Yrd. Doç. Dr. Nebile Korucu - İstanbul Kültür Üniversitesi & Yrd. Doç. Dr. Murad Tiryakioğlu - Afyon Kocatepe Üniversitesi

In the World especially in Turkey, the Refugee issue has been an important problem and it is expected to be more important in the future. Youth of today will be the future policy makers so that analyzing their opinion towards Refugees is important. Within this framework, this study tries to analyze the Turkish youth attitudes about the Refugees. A questionnaire is applied to the university students including graduate studies for the empirical analysis. The students are analyzed according to their descriptive statistics such as age, education level, living area, department and gender, the education level of parents and income

level. The questionnaire has three parts including the descriptive statistics, some yes/no questions including the participant knowledge about Refugees and Likert scale questions. The determinants of the Turkish youth attitudes on Refugees will be examined by employing probit models. Preliminary results indicate that there are significant differences according to the demographic properties of the Youths.

İklim Mültecileri

Arş. Gör. Neslihan Özkerim Güner - Çankırı Karatekin Üniversitesi

İklim sisteminin Sanayi Devrimi ile birlikte antropolojik sebeplerle değiştiği kabul edilmektedir. İklim değişikliği nedeniyle deniz seviyesinin yükselmesi, doğal kaynakların azalması, temiz su kaynaklarının yok olması, biyolojik çeşitliliğin azalması, yerleşim alanlarının yok olması öngörülmektedir. IPCC Raporlarına göre, Maldivler ve Pasifik'teki birçok ada devletinin kara parçaları sular altında kalacaktır. Bu durumun uluslararası göçler, temel insan hakları ihlalleri, çatışma, uluslararası barış ve güvenliğin tehdidinde sebep olabileceği belirtilmektedir. IPCC Raporu ve Stern Review Report'ta, iklim değişikliği nedeniyle, 2050 yılına kadar 150-200 milyon insanın yaşadığı yeri terk etmek zorunda kalacağı belirtilmiştir. Şimdilik insanların çoğu ülkesi içinde yer değiştirirken, deniz seviyesinin giderek yükselmesi sonucu yok olma tehlikesi altında olan ada devletlerinden uluslararası göçler başlamıştır. İklim değişikliğine bağlı olarak ülkesini terk eden kişilere her ne kadar hukuki bir anlam içermese de iklim mülteci denilmektedir. Uluslararası hukukta mülteci statüsü 1951 Cenevre Sözleşmesine göre verilmektedir; bu statüden yararlanabilmek için belirli unsurların sağlanması gerekir. İklim değişikliği nedeniyle sığınma talebi olanlar sözleşmenin sağladığı statünün dışında kalmaktadır. İklim mültecilerinin, geri göndermeme ilkesi, ikincil koruma ve geçici koruma mekanizmasından yararlanabilmesi tartışma konularıdır. İklim değişikliği nedeniyle göçlerin çoğu, ülke içinde olduğundan, bu kişilere ülkesinde yerinden edilmiş kişi (IDP) statüsü verilmesi gerektiği savunulsa da bu koruma mekanizması, uluslararası koruma sağlamamaktadır. Ayrıca iklim değişikliği nedeniyle devletin kara parçasının büyük kısmını kaybetmesi devletin koruma sağlayamayacak bir duruma düşmesi olasılığını da beraberinde getirmektedir. Bu sebeple, ya mevcut uluslararası hukuk araçları üzerinde iklim mültecilerine de koruma sağlayacak şekilde değişiklik yapılmalı ya da yeni bir antlaşma

yapılmalıdır.

Seen as a ‘Dust Cloth’: Working Experiences and Everyday Struggles of Migrant Women Working in Domestic Jobs in Turkey

Ozan Yavuzarslan

In this article, the main objective is to link the gender and migration studies by considering also political, social and historical contexts. It is emphasized in this study that the linkage of personal experiences with historical and social structure is necessary to perceive the issues in the big picture. This is also called as ‘sociological imagination’ by C. Wright Mills. When I looked at the studies conducted to analyze the situations of migrant women workers, I realized that migrant women are usually examined as just an object that has no subjectivity in itself. Therefore, in this article, I am going to try to give their voices in order to understand their everyday lives and also their individual survival tactics in a micro scale. Here, the usage of the concept of tactic is deliberate instead of the concept of strategy. According to Michel de Certeau, tactic is used as a weapon of the non-powerful, but strategy is used by the powerful one. In addition, I need to point out that the focus point of this study is covering insecure and hard conditions of female domestic workers migrating from post-socialist countries after 1990s. To summarize, in this article it is going to be discussed about personal experiences, class positions and survival tactics of women migrating from post socialist countries in order to work in domestic jobs.

How The Refugee Crisis Expands Political Polarization in The West?

Yrd. Doç. Dr. Özge Çopuroğlu - Yeditepe Üniversitesi

As the far-right groups in Europe become standardized and more popular than at any time since the end of the Second World War, a series of votes set to be held across the continent could cause the end of the European Union. The rise of far-right even make Brexit irrelevant if this party lines succeed in restricting freedom of movement of people in the EU, holding back migration to Europe and accelerating the break-up of the eurozone. Actually, the Brexit vote and Trump’s victory have encouraged a wave of anti-establishment sentiment that could product several key elections marked by right-wing populist parties in a global level. Politicians such as Marine Le Pen in France and Geert Wilders in

Netherlands are all in with a fighting chance of remarkable power in recent years. Rising votes for parties such as Le Pen's Front National and the German AfD Party could spark the fire for Brexit-style referendums which might undermine the EU. After decades of a liberal world order in Europe, these right-wing parties could also put an end to the open immigration and the multiculturalist era. This study aims to draw out a panorama of the political polarization depend by migratory issues with a special focus on recent elections held in France, Germany and Netherlands. We'll try the understand how the migratory issues depend he political polarization in Western democracies by understanding the voting behavior and the issue voting within these countries in terms of refugee crisis and citizenship. We will basically seek to answer the following questions: 1. What did French electorate vote for? 2. How can we explain the issue voting in Netherlands? 3. What's the impact of the refugee crisis on the political behavior in Germany?

Atina'da Yaşayan İstanbullu Rumların Göç Hafızasıyla Beslenen Kimlik İnşaları

Dr. Özgür Kaymak

Cumhuriyetin kurulduğu yıllarda kentin en kalabalık gayrimüslim azınlık grubunu ve İstanbul'un tarihinde, kent kültürünün, kentli gündelik yaşamın ve kentin sınıfsal yapısının çok önemli bir parçasını oluşturan Rumlar, bugün itibari ile yaklaşık 3.000 kişilik bir nüfusa sahiptirler. Rumlar nüfusunun neredeyse hemen hepsini göçlerle kaybetmiştir. Bu çalışmada, 1960'lı yıllardan 1990'ların ortasına kadar olan dönemde İstanbul'dan Atina'ya göç eden Rumlar mercek altına alınacaktır. Farklı dönemlerde, birbirleriyle benzer veya ayrı sebepler yüzünden Atina'ya göç eden farklı yaş gruplarından ve cinsiyetten İstanbullu Rumlarla 2015'den itibaren belirli aralıklarda sözlü tarih ve derinlemesine mülakat görüşmeleri gerçekleştirilmektedir. Devam etmekte olan bir projenin parçası olan bu çalışmada yapılan saha çalışmasına dayanarak, Atina'ya göç eden/etmek zorunda kalan İstanbullu Rumların geride bıraktıkları kentleri ile kurdukları ilişki mekân-kimlik bağlantısı temelinde ele alınacak ve İstanbul'dan Atina'ya duygusal bir miras olarak taşıdıkları kolektif-bireysel belleklerdeki travmalarda gözlenen süreklilik-kırılmalar analiz edilmeye çalışılacaktır. Saha çalışmasından elde edilen niteliksel veriler bellek, kimlik ve göç ile ilgili literatürden teorik çerçeve ile desteklenerek analiz edilecektir.

Dışarıdan Gelen Yabancılar: Uluslararası Göç Bağlamında Kültürlerarası İletişim

Pelin Su Çakın - Yeditepe Üniversitesi

İnsanlık tarihi ile beraber insanlar kimi zaman savaş, sürgün, doğal afet gibi sebepler yüzünden kimi zaman da daha iyi yaşam koşulu elde edebilmek amacı ile göç etmişlerdir. Bu göçler sırasında, kültürün maddi ve manevi öğeleri de taşınmış ve farklı kültürlerden insanlar birlikte yaşama durumunda birbirilerini etkilemeye başlamışlardır. Değişik bölgelerde gelişen farklı ulaşım ve iletişim teknolojileri, kurumların, malların, hizmetlerin ve sermayenin ülke içi ve ülke sınırlarını aşacak şekilde hareketine sebep olmakta ve uluslararası göç bu hareketin en önemli sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu durum ise, ülkelerin siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel yapılarında ve dengelerinde değişikliğe sebep olmaktadır. Özellikle endüstrileşme ile birlikte, Batı'da artan iş gücü açıklarına karşın, uluslararası göçleri de içeren farklı göç türleri gerçekleşmiştir. Çeşitli nedenler ile gerçekleştirilen uluslararası göç olayları, farklı kültürden gelen insanların karşılaşmasına ve bir arada yaşamlarını sürdürmelerine sebep olmuştur. Bundan dolayı, kültürel farklılıklardan kaynaklanan iletişim problemleri ve kültürel çatışmalar kültürlerarası iletişimi doğurmakta ve bu olgu uluslararası göçün bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu anlamda ortaya çıkan uluslararası göç ile birlikte farklı kültürlerden gelen insanların bir arada yaşamaları, karşılaşılan iletişim sorunları ve yaşanan iletişim çatışmaları; uluslararası göçün küreselleşme ile birlikte bugün kazandığı boyutu göstermekte ve kültürlerarası iletişimin önemini artırmaktadır. Bu çalışmada, 1960'lı yıllarda başlayan ve artarak devam eden Türkiye'den Almanya'ya giden iş gücü göçü olarak sınıflandırabileceğimiz işçilerin uluslararası göç süreci ve Almanya'da buldukları süre içinde sosyal, siyasal, ekonomik, politik konumlandırılmaları ve yaşadıkları kültürlerarası iletişim süreci ele alınacaktır. Çalışmanın devamında kültürlerarası iletişim çatısı altında yaşanan süreçler, niteliksel araştırma yöntemlerine bağlı kalınarak analiz edilecek ve tartışılacaktır.

International Migration: A Human Rights Issue in the Globalized World

Ram Pravesh Sah - Jawaharlal Nehru University (Hindistan)

Migration is defined as a spatial mobility of people by changing usual place of residence to a well defined destination. It is the movement of people from one location to another and widely associated with change of permanent place in residence due to lack of economic opportunities and disparities among socio-economic group of a country. The UN Convention on the Rights of Migrants defines, ‘a migrant as a person who is to be engaged, is engaged or has been engaged in a remunerated activity in a state of which he or she is not a national.’ Most of studies indicate that migration is primarily motivated by economic factors which are further classified as ‘Push Factors’ and ‘Pull Factors’. However, migration is regarded as an area of study which permits multidisciplinary approach. International migration is probably one of the most contested areas of the so called security agenda, which emerged at the end of the Cold War, and resulted in a broadening and deepening of our understanding of what constitutes a security threat or challenge due to the process of migration. The duality of threats apparently caused by migration to both national sovereignty and human security has largely reflected in much of the recent debate”. Therefore, it can be argued that the international migration has become a human right issue due to the challenges faced by the internally or externally displaced persons. Thus, the proposed study would deal with the nexus between migration and security in globalizing world.

İber Yarımadası’ndan İber Yarımadası’na Göç

Avukat Rita Ender

“Belki şimdi bizler, her şeye karşın yine de Alman dilinde düşünüp eserler yazmaya devam ettiğimiz için şaşırıyorsunuzdur. Fakat bir yazar, vatanını terk edip başka yerlere gitse de anadilinde düşünmekten, verimli olmaktan kaçınamaz, buna son veremez.” - Stefan Zweig

Nasyonalizm, Hitler ve politikalarının, Zweig’in kitabı dâhil kimi kitapları, insanları ve yaşamları yaktığı o zor zamanda, Zweig, “Yahudi” olarak dünyaya gelmiş olması sebebiyle, vatanını; Avusturya’yı terk etmek zorunda kalmıştı. Farklı şehirlerde yaşarken, başka kıtalardan Avrupa’nın geldiği hale bakarken gördüklerine dayanamadı ve intihar etti. Son kez mühürlediği zarfa yerleştiği intihar mektubunda ise, “benim lisanımın konuşulduğu dünya, bana göre mahvoldu” dedi. Ortaçağda, İber Yarımadası’ndaki Sefarad Yahudileri de aynı sebep ve benzer duygularla başka diyarlara göç ettiler. Göçün izini, dillerinde,

şarkılarında, sofralarında yüzyıllar boyunca sakladılar. Kuşaktan kuşağa aktardılar. Bu aktarım ve Yahudi nüfusu, Türkiye’de, Türkleştirme kampanyaları, Trakya Olayları, sinagog saldırıları gibi olayların da olumsuz etkisi ile günden güne azaldı. İber Yarımadası’ndan Osmanlıya gelen Ladino anadil olma özelliğini kaybederken, İspanya ve Portekiz devletleri kararlar aldı, kanuni metinler yayınladı. Ve 15. yüzyılda dini zulümler nedeniyle göç eden kişilerin alt soylarına vatandaşlık hakkı tanıdı. Peki, bu hak nasıl ve neden tanındı? Nasıl kullanılıyor? Bu hakkı kullanan insanlar yeniden göç edecekler mi? Geriye dönecekler mi? Üst soylarının Yahudi olmaları nedeniyle kaçtıkları topraklarda, onlar tekrar bir Yahudi yaşamı kuracaklar mı? Kuracaklarsa o yaşamda kişiler, göçmen mi, azınlık mı, vatandaş mı olacak? Kültürel ve bireysel hafızlarında göç etmek ve Türkiyeli olmak nasıl yer alacak? Bütün bu sorulara cevap ararken, göç etmenin bir hak olarak nasıl algılandığı ve kullanıldığına odaklanılacak ve farklı zamanlarda Türkiye’den İspanya ve Portekiz’e vatandaşlık başvurusu yapan ve göç eden kişiler ile yapılan görüşmeler derlenecektir.

Diasporic Consciousness of the Determined Mother Figure in Buchi Emecheta’s Second-Class Citizen

Sezgi Öztıp Haner – Dumlupınar Üniversitesi

This study examines the articulation of diasporic consciousness in the domain of post-colonial discourse. In this respect, the diasporic consciousness is conceptualized in Buchi Emecheta’s *Second-Class Citizen* (1974), whose work illustrates the gendered dimension of diasporic consciousness. Then, the common thematic framework in Emecheta’s *Second-Class Citizen* revolves around the African woman and her sense of self. In this respect, the foregrounding of gender is integral to Emecheta’s counter-hegemonic discourse. Emecheta situates the experiences of women within a broad context of social inequalities and subordination in the West and in the third world, focusing on the relationship between the individual and community. Emecheta’s *Second-Class Citizen* is, in fact, a fictionalized autobiography of the experience of “determined” first-generation diasporic mother in post-war Britain. At this point, the figure of determined mother comes to the fore as a strategy of resistance to patriarchal dominance and gender norms and stereotypes in the reshaping of her own identity and those of her children. However, the focus of determined mother is not only on the child or on the self. As the title of the novel

suggests, the story portrays the conditions of existence in multiple subordinate positioning of characters in Nigeria and Britain. Accordingly, in Second-Class Citizen, the mother figure is motivated by the desire to change the community and the societal construction of citizen in London.

The Hidden Cost of Syrian War: Loss of the Human Capital in Syria

Sinem Bağce & Nur Merve Kılıçkan – Yeditepe Üniversitesi

Prior to the war, Syria boasted a burgeoning education system with strong foundations, with its tertiary education system listed as a top example in MENA. The impact of the Syrian Civil War, however, has been cataclysmic and led to dissolution in Syrian higher education, with approximately 2000 academics from 8000 faculties in the country seeking refuge in neighboring countries, such as Turkey, Jordan, and Lebanon. As the country host to the largest number of registered refugees, Turkey has received a significant amount of Syrian human capital and drawn “brain gain” from Syria; even so, the Syrian refugee academics in Turkey face a number of problems ranging from political biases, integration, and being employed outside their areas of expertise. By focusing on the experiences of Syrian academics, this article seeks to provide a situation report on Turkey’s underutilized brain gain, and provide policy suggestions for Syrian academics’ adaptation to Turkish academia, the acculturation/integration of Turkey’s Syrian refugees, as well as the eventual role that can be played by both Turkish and Syrian academic parties in Syria’s restoration.

An African Migration to Turkey: Pass the Ball and I Score

Sinemden Oylumlu & Ayşe Betül Nuhoğlu & Yrd. Doç. Dr. Volkan İpek – Yeditepe Üniversitesi

A significant crystallization has been observed about Turkey’s recent foreign policy on Sub Saharan Africa since the declaration of the 1998 Africa Opening Plan. Prominently, four components have been involved in the Turkish state’s effort to intensify its relations with states in Sub-Saharan Africa; diplomatic, political, economic and cultural. Whereas the diplomatic one has posited an increase in the amount of Turkish official representation with Embassies and Consulates in the continent, the political one has covered a more engagement with the leaders of Sub-Sahara African states in international organizations.

While to augment trade volume with the states of Sub-Saharan Africa was foreseen in the economic one, the cultural one has tried to introduce Turkey to Sub-Saharan Africa and Sub-Saharan Africa to Turkey. Considerable success was attained so far, if to compare what was written in the plan and what was implemented accordingly, between 1998 and 2016. Putting given success aside, an academic deepening becomes necessary on the cultural one among other components. There exists a positive correlation between the amount of Sub-Saharan African migrants who comes to Turkey with an aim of being professional football players and the implementation of the cultural component in the 1998 plan. Accordingly, not only the amount of Sub-Saharan African players in Turkish football has augmented, but also the number of different countries they come from has fragmented since 1998. In this vein, we argue that the arrival of Sub-Saharan African football players in Turkey, besides their own economic reasons to settle down in Turkey, is related to Turkey's success to introduce itself coherent with the cultural component of the 1998 Plan. In the paper where we are going to use quantitative data and discourse analysis while showing this correlation, we focus on the question of where to locate Sub-Saharan African football players between the concept of migration and Turkish foreign policy, mainly.

Çocuk Mültecilerin Hukuki Statüsü

Dr. Süheyla Balkar Bozkurt - Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi - Milletlerarası Özel Hukuk Anabilim Dalı

Ülkemizin içinde bulunduğu coğrafya son yıllarda yaşanan savaşlar, iç çatışmalar ve değişen sınırlar sebebiyle önemli göç hareketlerine sahne olmaktadır. Türkiye, bu açıdan gerek sığınma ülkesi, gerekse transit ülke niteliği ile bu göç dalgasından en çok etkilenen ülke konumundadır. Özellikle Suriye krizi ile birlikte 2011 yılından bu yana büyük bir kitlesel akınla karşı karşıya kalmış olan Türkiye, maruz kaldığı bu mülteci ve göç hareketleri neticesinde, bu durumu hukuken düzenleme ihtiyacı hissetmiş ve bu bağlamda Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu adı altında yeni bir kanun çıkarmak suretiyle yabancılar hukukunun önemli meselelerini, uluslararası koruma türlerini ve göç ile ilgili pek çok konuyu ayrıntılı bir biçimde düzenlemiştir. Gerek dünyanın pek çok ülkesinde, gerekse ülkemizde yaşanan sığınmacı veya mülteci meselesi ve göç gerçeğinin devasa boyutuna rağmen, bu insanlık dramının en masum mağdurları olan mülteci

çocukların hukuki statüsü ve bu statünün sağladığı haklar ne yazık ki bilinmemektedir. Zira, toplumda mülteci meselesi daha ziyade siyasi, insani ve ekonomik boyutlarıyla tartışılmakta ve değerlendirilmektedir. Oysa işin hukuki boyutu incelenirse, konunun devletler açısından aslında bir insani lütuf değil, hukuki bir yükümlülük olduğu anlaşılacaktır. Bu tebliğin konusu da, uluslararası mülteci hukukunda ve Türk hukukunun konuya ilişkin düzenlemelerinde çocuk mültecilerin sahip oldukları hakları belirlemektir. Bu bildiri ile amaçlanan, mülteci veya sığınmacı olarak ifade edilen çocukların, ulusal ve uluslararası planda tabi oldukları hukuki statüyü ortaya koymak ve bu statünün çerçevesini çizecek olan hukuki düzenlemeler hakkında genel bir çerçeve sunmaktır.

Afganistanlı Mültecilerin Mekânsal Kümelenme Dinamikleri-İstanbul Beykoz/Yenimahalle Örneği

Sümeyye Açıköz - İstanbul Ticaret Üniversitesi

Afganistan, dünyanın en büyük ikinci mülteci kaynak ülkesini oluşturmaktadır. Uzun yıllardır devam eden savaş, iç çatışmalar, ekonomik sorunlar, ülke vatandaşlarını farklı bir mekân arayışına itmekte ve her yıl milyonlarca insanın göç etmesine neden olmaktadır. Başta komşu ülkeleri olan Pakistan ve İran'a yapılan göçler yoğunlukta olsa da, komşu ülke olmayan Türkiye'ye de yapılan göçler hatırı sayılır şekilde yüksek rakamlara ulaşmaktadır. Ancak, Türkiye üzerinden Avrupa'nın hedef olması da unutulmaması gereken bir diğer noktadır. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü verilerine baktığımızda, 2016 yılında yakalanan düzensiz göçmenler içinde Afganistanlılar 31.360 kişi ile ikinci sırada, ikamet izni ile Türkiye'de bulunan yabancılar içinde 20.148 kişi ile altıncı sırada, sığınmacılar arasında 10.071 (%18) ile ikinci sırada görülmektedir. Ülkelerinden çıkan Afganistanlıların gitmiş oldukları hedef ülkelerde, uzun yıllardır devam eden göç ağları ile mekânsal kümelenmeler oluşturdukları görülmektedir. Ancak, Afganistanlıların Türkiye'de oluşturdukları mekânsal kümelenmeleri üzerine hiçbir çalışma bugüne kadar yapılmamıştır. Yaşanılan göç ile bunun oluşturduğu mekân algısı, mekânsal değişim, mekânsal kümelenme, mekânla göç eden kişiler arasındaki uyum, sosyo-ekonomik etkileşimler çok önemli olmakla birlikte, devam eden sürecin de farklı yönlerden ele alınarak, detaylıca incelenmesi gerekmektedir. Bu bildiride, kaçak yollarla İstanbul Beykoz-Yenimahalle'ye gelen Afganistanlıların, burada mekânı neden seçtikleri, nasıl kullandıkları, mekânsal algıları ve uyum sürecini tespit etmek amacıyla, belirtilen bölgede ikamet eden

ve/veya çalışan beş Afganistanlı ile birebir olarak derinlemesine görüşmeler yapılarak, anlaşılmaya çalışılmıştır.

Bağımlılık Perspektifiyle Suriyeli Göç Akımı İncelemesi

Şafak Yüca – Yeditepe Üniversitesi

İnsanlık tarihi, zorunlu veya ihtiyari göçlere şahit olmuştur. Tarih sahnesinden silinmeyen göç akımları, 21. yüzyılda teknolojinin gelişmesiyle birlikte daha hızlı ve düzensiz bir hale gelmiştir. Geçmişten beri göç akımlarına neden olan merkez ve çevre arasındaki iş bölümüdür. İş bölümü, çevre ülkenin ham madde ve iş gücü birikimine, merkez ülkenin ise sermaye birikimine yönelmesine neden olmaktadır. Çevre ülkenin iş gücü birikimi, küreselleşmeyle birlikte daha düzensiz biçimde göç etmeye başlamıştır. Suriyeli göç akımı, 2010 yılında Tunus'ta başlayan rejim karşıtı hareketlerin Suriye'ye bir iç savaş olarak sıçramasıyla meydana gelmiştir. Böylece Suriyeli mülteciler düzensiz bir şekilde komşu ülkelere ve Batı'ya doğru göç etmeye başlamıştır. Beş milyonun üzerinde bir göçmen akımı ortaya çıkmıştır. Bu çalışmanın amacı, Suriyeli göç akımının, merkez ve çevre arasındaki iş bölümünden kaynaklandığını kanıtlamaktır. Suriye'nin nasıl bir çevre ülke olarak dünya sistemine dâhil edildiğini anlamak ve Suriyeli mültecilerin sermaye birikimine nasıl katkı sağladıklarını incelemektir. Çalışma, bağımlılık perspektifi teorisini kullanarak, Suriyeli göç akımını incelemektedir. Yöntem olarak kaynak taraması tercih edilmiştir.

Diaspora ve Lobi Gücü: Avrupa Türk Toplumu Örneği

Tolga Sakman – Nişantaşı Üniversitesi

Ana vatanları dışında yaşayan toplumların diaspora olabilmeleri, kimlik ve kültür yaşatabilmeleri için üç taraflı bir mekanizma işletilmelidir. Ana vatan, ev sahibi ülke ve söz konusu toplumun, her birinin uygun şartları sağlaması ile bir diaspora hareketi ve bilincinden bahsedebiliriz. Hem diasporik bir toplumun oluşturulmasının nedenlerinden hem de sonucu olarak toplumun ortak taleplerinin ev sahibi ülkeye ulaştırılması süreci yaşanmaktadır. Bu süreç de lobi gücü olarak nitelenmektedir. Diasporik toplumlar hem kendileri hem de ana vatanları için merkezi veya yerel otoritelerde lobi gücünü kullanabilmektedirler. Avrupa'da diasporik toplumların lobi yapabilme kabiliyetleri, sistemsel imkânlar neticesinde oldukça fazladır. Örgütlenmiş ve kurumsallaşmış toplumsal

hareketlerin sonuca ulaşmada faydalı neticeler doğurduğu çeşitli örneklerle aşikârdır. Bunun yanında bireysel başarı ve kabiliyetler, yaşadıkları toplum içerisinde kabul edilebilir bir konum edinmelerini ve seçkinler arasında yer bulmalarını sağlayabilmektedir. Böylece örgütlü olmasa da taleplerini ve yönlendirmelerini kamudaki ilgili yerlere aktarabilme şansı doğmaktadır. Türk toplumu da 60 yıla yakın bir süredir varlığını sürdürdüğü Avrupa ülkelerinde, diaspora gücünü nispeten yeni keşfettiği bilirse de girişimlerdeki başarı oranına bakmamız gerekmektedir. Hem kurdukları STK sayısı ile örgütlülükleri hem de bireysel konumları ile başarıları diaspora sürecinin yönetimi adına bize ipuçları vermektedir. Diaspora kimliğinin bir silah olarak mı kullanıldığı yoksa entegrasyon sürecinde toplumsal kayıpların tekrar kazanımı olarak mı düşünüldüğü veya sadece yaşamlarını devam ettirme standartlarını koruma yolu olarak mı benimsendiği gibi soruların cevabı dönemsel ve konu odaklı olarak değişmektedir.

Identity and Woman: Status of Woman in the Constitution of Islamic Republic of Iran

Yüksel Kamacı – Yeditepe Üniversitesi

Identity is a socially constructed, multidimensional, changeable concept and an outcome of open-ended processes. Therefore, it is actually identification of a personal or collective belonging. Its dynamic feature may result in several identical constructions or versions such as religious identity. In this regard, identity, power, and interest are three major components and affect each other. Post-revolutionary Iran's official identity has this vital triangle and in this vein, Shia identity was transformed into political philosophy, official religion and a route of state affairs. Iranian women and young Iranian women, especially reformist young Iranian women compose the most fragile group in the society. And Iran's official identity has directed many women to migrate from Iran to the West. Thus those migrant Iranians have constructed their diasporas, especially in the United States. My research question is "Is Shia identity determining factor on status of woman in the constitution?" This paper's essential pillars are identity (as a theoretical framework), constitution of Iran, legal status of Iranian women according to Shia identity and the constitution (which are intertwined to each other). Many articles of the constitution give references to Islam and Koran. On the one hand, the essence of "Iranian identity" is multidimensional; on the other

hand, whether primary identity is national or religious is a widespread discussion. This study aims to mirror Iranian women's official position based on the most important text of the state; since speculations or subjective comments are replaced by objective data. Islam or Shia Islam is no longer opium of the masses for many Iranians and I will also reflect how much daily life differs from the official rhetoric.

Sustainable Design of Refugee Camping and Settlement Areas

Yrd. Doç. Dr. Zerrin İnan - Yeditepe Üniversitesi & Dr. Bengi Korgavuş - Yeditepe Üniversitesi

In Turkey, the Government has, from the beginning, taken full leadership of the response to the Syrian refugee crisis with an evolving institutional structure and approaches, providing important lessons about nationally owned management of forced displacement. Refugees in any specific area tend to settle down in different ways: often, they concentrate on an unoccupied site and create a 'camp'; at other times, they spread out over a wide area and establish rural settlements; and sometimes they are hosted by rural or urban local communities that also called 'open situations'. In Turkey, the population of Syrian refugees is estimated to be around 3.0 million, with much more unregistered, of whom 260,000 live in the 24 camps, as of June 2017. The camps in Turkey are very close to a normative planning structure to emerge but there is a question about how long Turkey can sustain the cost. And, as so-called temporary camps may have to remain much longer than expected, long term sustainable site planning principles and social systems more than building technology should take into consideration. This paper will concentrate on the advantages and disadvantages of the refugee camps and give basic standards and guidelines for site selection, site planning and settlement organization and compare these situations in Turkey's camps. Also give some examples and alternative approaches about ecological settlements, cooperatives and shelters that follow the sustainable design principles.

Fransa'daki Türk Kökenli Göçmenlerin Siyasal Bilinç Bağlamında Vatandaşlık Pratikleri

Arş. Gör. Zeynep Demirci - Dumlupınar Üniversitesi

Fransa'daki Türk kökenli göçmenler 50 yıllık göç tarihine sahip olmasına rağmen

siyasal katılım konusunda yeterli seviyeye ulaşabilmiş değillerdir. Siyasal katılımın hukuksal olarak en önemli aracı vatandaşlık edinimidir. Buna rağmen Fransa'daki Türkler, özellikle ilk nesil, vatandaşlık edinimi konusunda mesafeli bir tutum sergilemektedirler. Ancak vatandaşlığa sahip olmak siyasal katılımın artırılması için yeterli bir sebep değildir. Bu noktada, katılımın artırılmasında en önemli unsur siyasal bilincin geliştirilmesidir. Siyasal bilinç, bireyin toplumda etkin ve aktif bir şekilde var olabilmesini olanaklı kılacak şartlara zemin hazırlayabilmektir. Bu elbette bireylerin sadece öznel tutumlarıyla değil, toplumdaki diğer etkin aktörlerle girdiği iletişim ile mümkün olabilir. Bu çerçevede, Fransa'daki göçmen kökenli derneklerin uyguladıkları uyum stratejileri önemli hale gelmektedir. Çünkü eşit yurttaşlık ve adaletin tesisi konusunda, bireysel çabalardan ziyade kolektif çabalar yaptırım gücünü elde etme potansiyeline sahiptir. Bu çalışmanın amacı, Fransa'daki Türk kökenli göçmenlerden hareketle, birey-dernek-devlet üçgeninde siyasal katılımın ve bilincin geliştirilmesi konusunda atılan adımları tespit edebilmek ve bu yönde atılabilecek adımlar hakkında öneriler sunabilmektir.

Gaziantep'e Suriye'den Göçen Çingene/Roman Sığınmacılara Yardım Organizasyonlarının Bakışı ve Yardım Sağlamaya dair Varsayımları

Arş. Gör. Zeynep Serap Tekten Aksürmeli - Gazi Üniversitesi

Suriyeli sığınmacıların Türkiye'de sosyal yardıma erişmeleri konusu, sığınmacılar arasında artan yoksulluk nedeniyle her geçen gün önem kazanmaktadır. Sığınmacıların "sadakanın nesnesi", "yardımın nesnesi" olması tartışmaları içerisinde birey olarak faillikleri ve sosyal yardıma ulaşma sürecinde maruz kaldıkları uygulamalar tartışılmaktadır. Bu çalışma ise "yardımın/sadakanın nesnesi" haline gelmenin bile sığınmacılar arasında var olan hiyerarşiye bağlı olduğu tespitinden hareketle, sıklıkla "yardımı hak eden" olarak görülmeyen bir kategori olan Çingene/romanlara odaklanmayı amaçlamaktadır. Bu çerçevede, sığınmacılara sosyal yardım sağlayan aş evi, dernek ve vakıflar ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş ve bu organizasyonların Çingene/Romanlara yardım sağlama konusundaki görüşleri ve pratikleri incelenmiştir. Çalışmanın alan araştırması sığınmacıları yoğun olarak yaşadığı Gaziantep kentinde yapılmıştır. Bu kapsamda beş organizasyondan toplamda on organizasyon çalışanı ve gönüllüsü ile mülakatlar gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın sonuçları, yardım sağlayıcı organizasyonların

Çingenelere karşı varsayımlarının Çingenelerin/romanların yardım almalarına engel oluşturduğudur. Suriyeli sığınmacılara yardım sağlayan organizasyonların Çingene/Roman sığınmacılara dair varsayımları birkaç tema altında incelenebilir. İlk tema Çingenelerin “aç kalmayacağı” varsayımı şeklinde organizasyonlar tarafından tekrarlanmaktadır. “Aç kalmama” yollarının neler olduğu sorulması üzerine verilen cevaplar hırsızlık, dolandırma gibi yasal olmayan işleri kapsamaktadır, bunların yanında dilencilik romanlar için aç kalmamanın sıklıkla başvurulan bir diğer yolu olarak görülmektedir. Suriye’den göçen Romanlara dair organizasyonlar arasında var olan söylemin diğer bir teması romanların “düzen bozan” davranışlarına dairdir. Bu varsayım Suriye’den göçen diğer etnik gruplar için ifade edilmezken Romanlar için özellikle belirtilmektedir. Çingenelere/Romanlara yardımın kısıtlı olmasının bir nedeni olarak da bağışçıların bu konuda organizasyonlara göstereceği tepkiler gösterilmektedir.

KEKAM HAKKINDA

2014 yılında kurulan Yeditepe Üniversitesi Küresel Eğitim ve Kültür Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin amacı, çeşitli bölgeleri kültürel, toplumsal, siyasi ve ekonomik yönleriyle incelemektir. Türkiye'nin farklı bölgelerle olan tarihi ve kültürel bağlarının birbirlerine benzer ve ayrışan yanlarının, bir arada ve karşılaştırmalı olarak, disiplinler arası analizlerle irdelenmesi hedeflenmektedir. Üniversitenin farklı bölümlerinin sağlayacağı katkılar doğrultusunda, geniş bir perspektiften olayların incelenebilmesi ve çeşitli değişkenlerin dikkate alınmasının yanı sıra, farklı bölgelerdeki değişim ve sürekliliğin çalışılması amaçlanmaktadır.

Merkez, ulusal ve uluslararası konularda siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal ve hukuki nitelikli bilimsel araştırma ve çalışmalar yaparken, ilgili kurum ve kuruluşlarla iş birliği içinde bilgi birikiminin oluşturulması ve paylaşılmasını sağlamayı amaçlamaktadır.

Merkezin amaçları ve çalışma alanları

Türkiye'nin ikili ilişkilerinin olduğu ülke, bölge ve uluslararası örgütlerin kültürel, toplumsal, siyasi ve ekonomik yönlerine ilişkin disiplinler arası bilimsel çalışmalar ve araştırmalar yapmak, planlamak ve yürütmek,

Türkiye'nin komşuluk ilişkilerini, bölgesel meseleleri ve küresel aktörlerin bölgesel meselelere ilişkin politikalarını irdeleyen kitap, makale, rapor ve analizler üretmek,

Ülke ve bölgelerin meselelerinin tartışıldığı güncel değerlendirmelerin ve hakemlik sürecinden geçmiş bilimsel ve akademik çalışmaların yer aldığı Türkçe/İngilizce uluslararası bir dergi yayınlamak,

Türkiye'nin ikili ilişkilerinin olduğu ülkelerin meselelerine ilişkin ulusal ve uluslararası toplantılar, çalıştaylar, kurs, kongre, sergi, panel, sempozyum ve konferanslar düzenlemek veya düzenlenmesine katkıda bulunmak,

Merkezin çalışma alanına giren konularda yurt içi ve yurt dışı bağlantılar kurarak, yurt içindeki ve yurt dışındaki ilgili kuruluşlar ve merkezler ile yakın ilişki ve işbirliğini sağlamak,

Bu doğrultuda, ulusal ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla etkileşim kurmak, ortak proje, yayın, toplantı ve değişim programları hazırlamak ve uygulamaya

koymak,

Merkezin çalışma alanına giren konularda araştırmacıların gelişimine yönelik eğitim programları, kurslar, seminerler, konferanslar, ulusal ve uluslararası kongreler düzenlemek, bu çalışmalarla ilgili sertifikalar vermek ve faaliyetlerle ilgili yayınlar yapmaktır.

MERKEZ YÖNETİMİ

Merkez Müdürü

Yrd. Doç. Dr. Gökçe Bayındır Goularas – Fransızca Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Merkez Müdür Yardımcısı

Yrd. Doç. Dr. Işıl Zeynep Turkan İpek – Fransızca Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Merkez Sorumlu Asistanı

Proje Asistanı Ayşe Betül Nuhoglu – Fransızca Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü

Merkez Yönetim Kurulu

Prof. Dr. Ayşe Akyel (Eğitim Fakültesi Dekanı)

Prof. Dr. Dursun Arıkboğa (İ.İ.B.F. Dekanı)

Prof. Dr. Nuray Ekşi (Hukuk Fakültesi)

Prof. Dr. Jale Civelek (Fransızca Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı)

Yrd. Doç. Dr. Ebru İlter Akarçay (Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü)

Danışma Kurulu

Prof. Dr. Nedret Kuran Burçoğlu (Çeviribilim Bölümü)

Prof. Dr. Meral S. Öztoprak (Kamu Yönetimi Bölüm Başkanı)

Prof. Dr. Yaşar Gürbüz (Hukuk Fakültesi)

Prof. Dr. Duygun Yarsuvat (Hukuk Fakültesi)

Prof. Dr. Ahmet İnce (Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı)

Prof. Dr. Rauf Versan (İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi)

Prof. Dr. E. Şule Aydeniz (Almanca Uluslararası İşletme Yönetimi Bölümü)

Öğretim Görevlisi Mario Levi (Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü)

DÜZENLEDİĞİMİZ ETKİNLİKLER

- 10-11 Ekim 2016 - 21. Yüzyılda Uluslararası Göç Uluslararası Konferansı
01 Aralık 2016 – Las Ultimas Palavras Belgesel Gösterimi ve Söyleşi Programı
15 Aralık 2016 – Mikrofon Oyunculuğu- Kadir Özübek Söyleşi Programı
25-26 Şubat 2017 – Yeni Yasal Düzenlemeler Kapsamında Uluslararası Göç ve Türkiye Sertifika Programı
14 Mart 2017 – Kolektif Hafıza ve Kültür Prof. Dr. Nilüfer Narlı Söyleşi Programı
1 Aralık 2017 – Human Trafficking / İnsan Ticareti Paneli
19 Aralık 2017 – Günümüzün ve Geleceğin Mesleği: Siyasi Danışmanlık – Dr. Gülfem Saydan Sanver, Şafak Yüca Söyleşi Programı

BİZİ TAKİP EDİN

 [_KEKAM](#)

 [_KEKAM_Yeditepe](#)

 [kekam_yeditepe](#)

İLETİŞİM

kekam@yeditepe.edu.tr

kekam.yeditepe.edu.tr

0216 578 00 00-2647

– Satılmaz –